

Η Σημαία μας

Σαν της θάλασσας το κύμα
και σαν τον γαλάζιο ουρανό,
έχει χρώμα η σημαία
που στης Πίνδου το βουνό
ψήλωσε περήφανα,
μέσα στο λευκό χιόνι,
και το «ΟΧΙ» των Ελλήνων
όλο τον κόσμο ξαφνιάζει και σώνει!

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΠΟΥΡΛΟΚΑ

«ΟΧΙ»

Ξημέρωσε η χαραυγή,
28η Οκτωβρίου,
μια μέρα δόξας και τιμής,
μεγάλη της ιστορίας.
Ακούστηκε η φωνή βαριά
στον ουρανό και στη γη:
«ΟΧΙ» στη σκλαβιά θα πούμε,
η Ελλάδα ελεύθερη θα ζει!

ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑ ΠΑΥΛΟΥΝΗ

Η Μάνα της Πίνδου

Με το καρβέλι στη ποδιά και το χιόνι ως το γόνατο,
ανέβαινε την ανηφοριά, στο μονοπάτι το άβατο.
Κουβαλούσε την κάσα με τα βόλια, τα ρούχα τα ζεστά,
για τα παιδιά της που πολεμούσαν στα ψηλά.
Δεν έκλαψε, δεν λύγισε, τα μάτια της φωτιά,
σκέπαζε με την ευχή της όλη τη λεβεντιά.
Μάνα της Πίνδου αθάνατη, στης ιστορίας το διάβα,
κράτησες την Ελλάδα ψηλά, σαν αναμμένη λάβα.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΕΡΑΑ!

Η Χιονισμένη Νύχτα

Σφυρίζει ο άνεμος παγερός, παγώνει το τουφέκι,
μα στην καρδιά του φαντάρου μας μια φλόγα κάει και στέκ
Θυμάται το χωριό του, τη μάνα, την αυλή,
και η παγωμένη η βραδιά γλυκά τον προσκαλεί.
«Φύλαξε σκοπέ τη λευτεριά, κράτα γερά το μετερίζι,
γιατί η αυγή που έρχεται, τη δόξα θα αντικρίζει.»
Και μέσα στη βαρυχειμωνιά, στο σκοτεινό το ρέμα,
γράφτηκε η αθάνατη ιστορία με ιδρώτα και με αίμα.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΑΡΥΤΣΑΣ

Το μεγάλο "ΟΧΙ" της ιστορίας

Στις 28 Οκτωβρίου 1940 ο ελληνικός λαός είπε το μεγάλο ΟΧΙ στους Ιταλούς εισβολείς. Ήταν μια πράξη ανδρείας, ελευθερίας και αξιοπρέπειας. Ξεκίνησε έτσι ένας δύσκολος, αλλά ηρωικός αγώνας, που ένωσε όλους τους Έλληνες.

Ένα μικρό "ΟΧΙ" γίνεται μεγάλο όταν το λέει ένας ολόκληρος λαός.

"Γελοιογραφίες του Ελληνοϊταλικού Πολέμου του 1940"

ΟΙ ΑΠΩΛΕΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Στρατιωτικοί νεκροί

20.000 - 35.000

(συμπεριλαμβανομένων των πεσόντων στο ελληνοαλβανικό μέτωπο και τη μάχη της Κρήτης).

Θάνατοι από πείνα και κακουχίες

300.000 - 600.000

κυρίως κατά τον μεγάλο λιμό του χειμώνα του 1941–1942.

Εκτελέσεις και θάνατοι αμάχων από πολεμικές ενέργειες / ολοκαυτώματα

Δεκάδες χιλιάδες θύματα

από τις κατοχικές δυνάμεις (Γερμανούς, Ιταλούς και Βουλγάρους) σε αντίποινα και σφαγές σε Δίστομο, Καλάβρυτα, Κομμένο και αλλού.

<<Το λεξικό της 28ης Οκτωβρίου>>

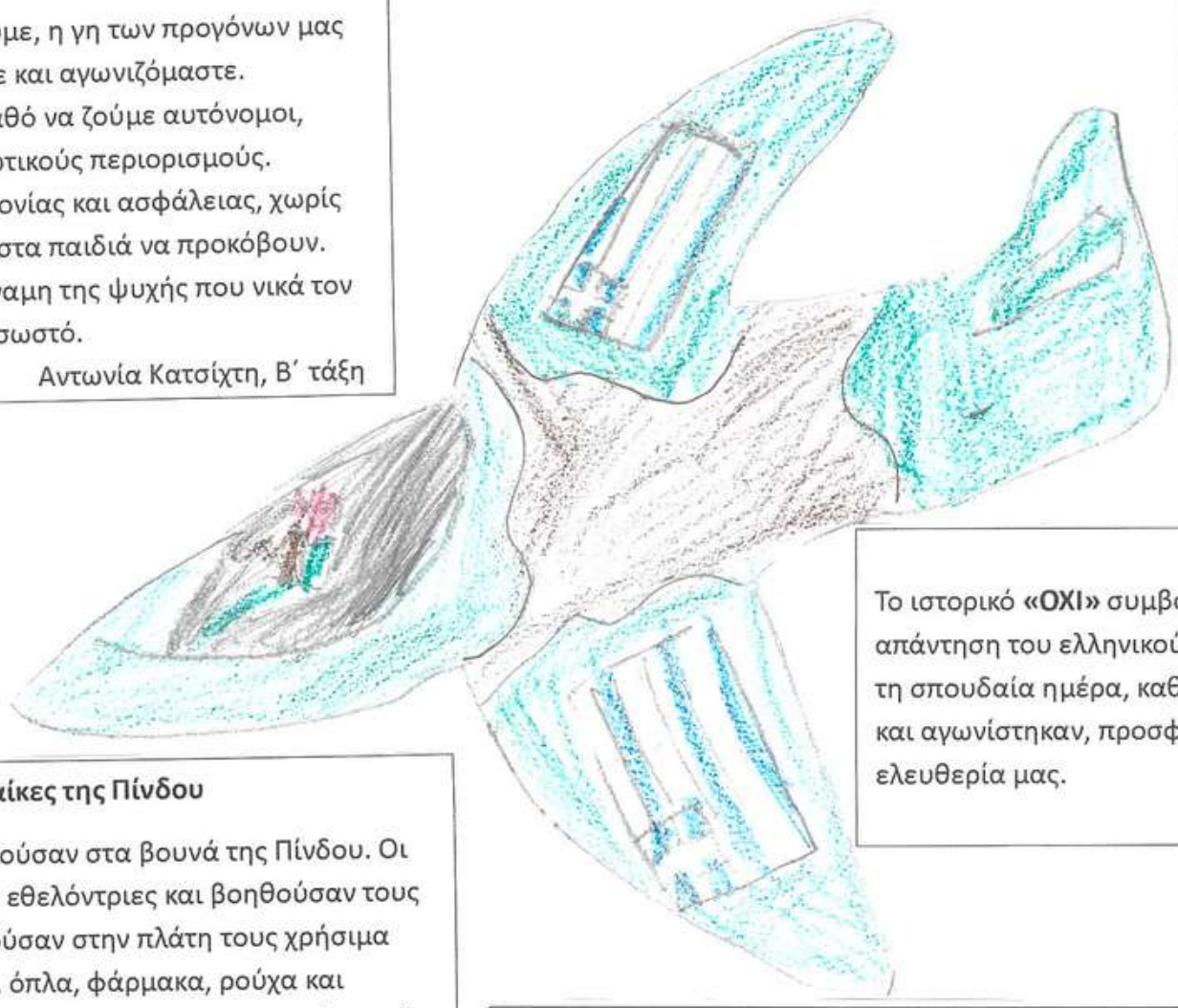
Πατρίδα: Ο τόπος που ζούμε, η γη των προγόνων μας για την οποία νοιαζόμαστε και αγωνιζόμαστε.
Ελευθερία: Το ύψιστο αγαθό να ζούμε αυτόνομοι, χωρίς φόβο και υποδουλωτικούς περιορισμούς.
Ειρήνη: Η κατάσταση αρμονίας και ασφάλειας, χωρίς πολέμους, που επιτρέπει στα παιδιά να προκόβουν.
Θάρρος: Η εσωτερική δύναμη της ψυχής που νικά τον φόβο και μας οδηγεί στο σωστό.

Αντωνία Κατσίχτη, Β΄ τάξη

Ένα παιδί στον πόλεμο

Ένα παιδί την περίοδο του πολέμου ανησυχεί πολύ για την οικογένειά του και τους φίλους του. Θέλει να αλλάξει αυτόν τον κόσμο και να επικρατήσει παντού ειρήνη, ώστε να είναι όλοι ευτυχισμένοι. Εύχεται ολόψυχα να μην ξαναγίνει ποτέ πόλεμος πάνω στη γη!

Αλεξάνδρα Φλώρου, Β΄τάξη

Το μεγάλο ΟΧΙ

Το ιστορικό **«ΟΧΙ»** συμβολίζει την περήφανη και αποφασιστική απάντηση του ελληνικού λαού απέναντι στους εισβολείς. Τιμούμε αυτή τη σπουδαία ημέρα, καθώς οι πρόγονοί μας αρνήθηκαν να υποταχθούν και αγωνίστηκαν, προσφέροντάς μας το πολυτιμότερο αγαθό: την ελευθερία μας.

Δέσποινα Πάσχου, Β΄τάξη

Οι γυναίκες της Πίνδου

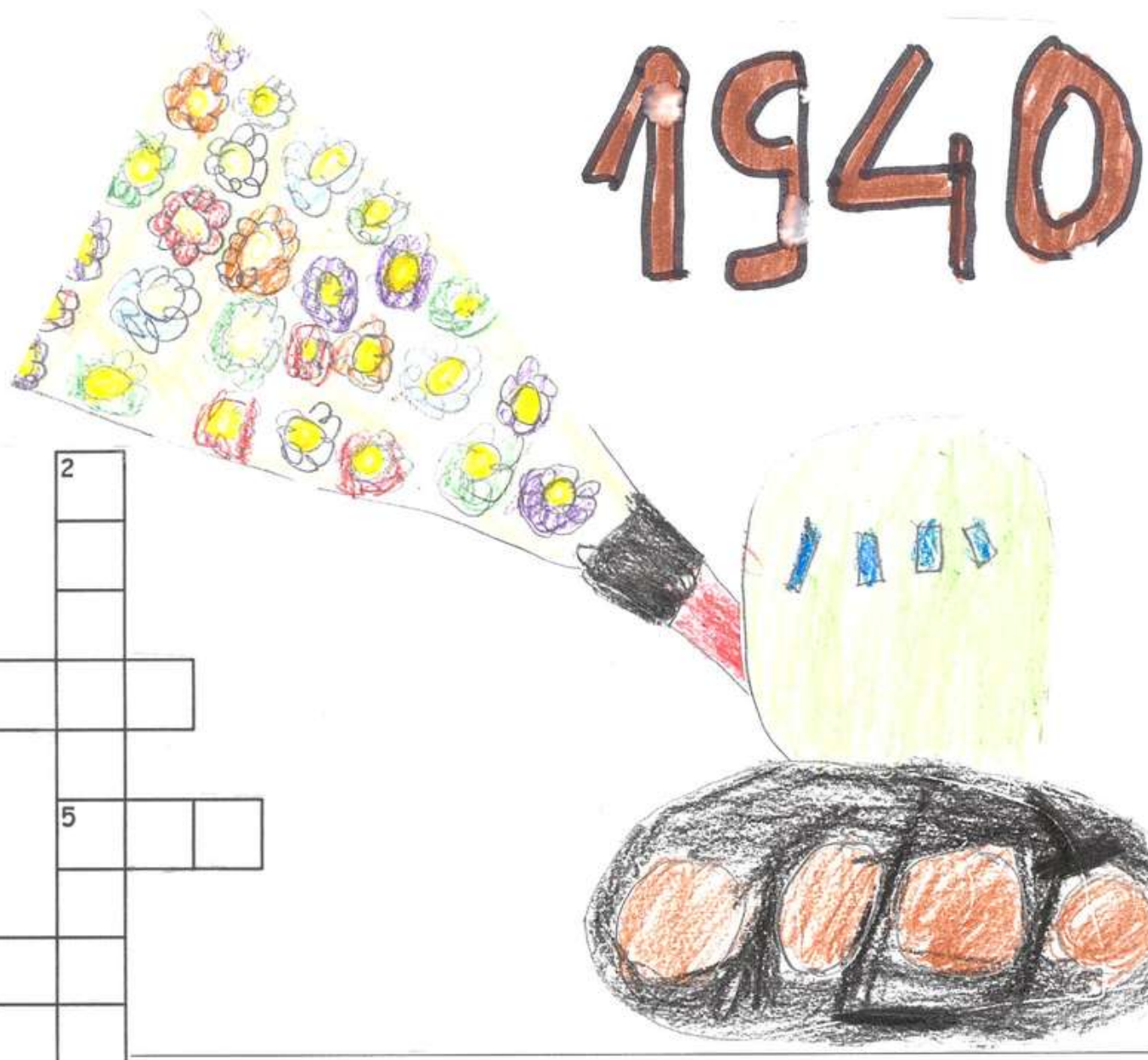
Το 1940 οι Έλληνες πολεμούσαν στα βουνά της Πίνδου. Οι γυναίκες της Πίνδου ήταν εθελόντριες και βοηθούσαν τους στρατιώτες μας. Κουβαλούσαν στην πλάτη τους χρήσιμα πράγματα όπως τρόφιμα, όπλα, φάρμακα, ρούχα και κουβέρτες. Πολλές φορές κατέβαζαν τους τραυματίες από το βουνό για να τους περιθάλψουν. Βοηθούσαν επίσης σε έργα του δρόμου. Προέρχονταν από τη Δυτική Μακεδονία, χωριά του Ζαγορίου και της Κόνιτσας. Ήταν σύμβολο ηρωισμού και θάρρους.

Ελίνα Τσιλιβίτα, Β΄τάξη

Η 28η Οκτωβρίου στο σχολείο μας

Σε λίγες μέρες είναι η 28η Οκτωβρίου! Στολίσαμε το σχολείο μας με σημαιούλες, ενώ παράλληλα υπάρχει και μια έκθεση με διάφορα αντικείμενα από τον πόλεμο. Κάθε μέρα κάνουμε πρόβες για την παρέλαση και τραγουδάμε επετειακά τραγούδια. Στην τάξη ζωγραφίζουμε και φτιάχνουμε όμορφες κατασκευές. Στη σχολική γιορτή θα πω το ποίημά μου πολύ δυνατά, γιατί είμαι μια περήφανη Ελληνίδα!

Λυδία Κατσάνου, Β΄τάξη

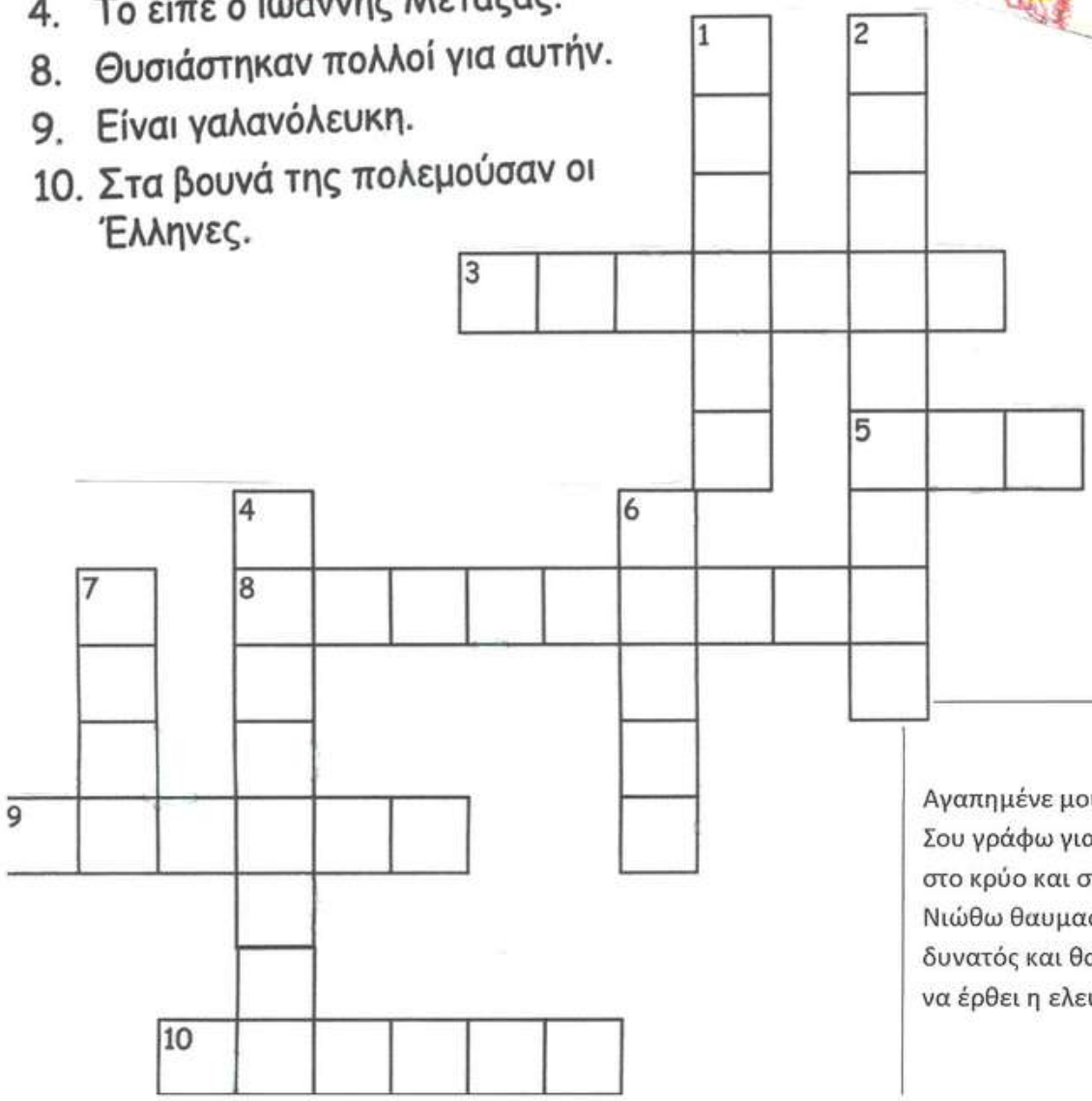

Κάθετα

1. Το μικρό του όνομα ήταν Αδόλφος.
2. Κοροϊδευτικά ο Μουσολίνι.
5. Ήθελαν να μας κατακτήσουν.
6. Με τα τραγούδια της εμψύχωνε τους φαντάρους.
7. Ο τορπιλισμός της έγινε στις 15 Αυγούστου 1940 στο λιμάνι της Τήνου.

Οριζόντια

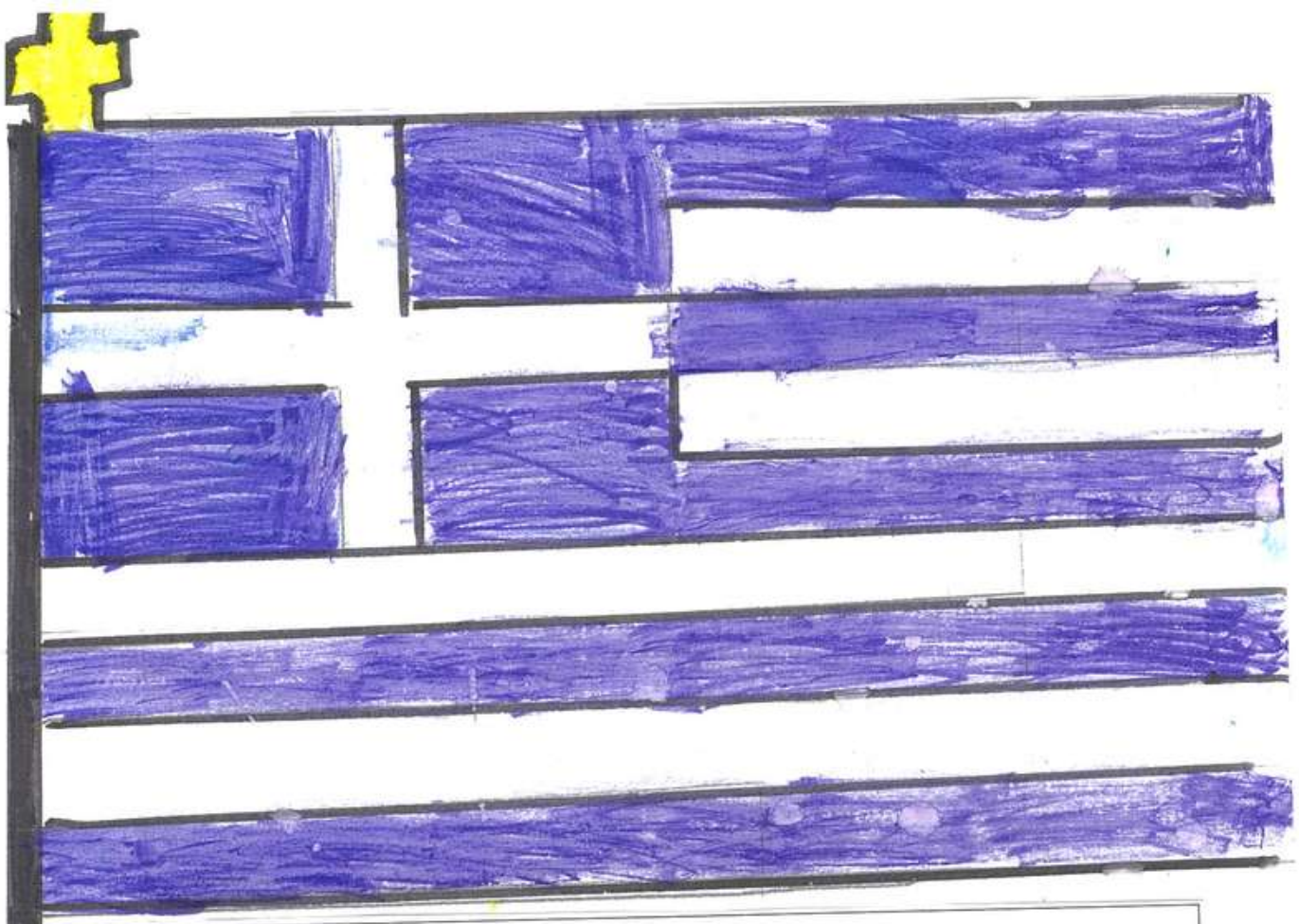
3. Φορούσε τσαρούχι.
4. Το είπε ο Ιωάννης Μεταξάς.
8. Θυσιάστηκαν πολλοί για αυτήν.
9. Είναι γαλανόλευκη.
10. Στα βουνά της πολεμούσαν οι Έλληνες.

«Γράμμα σε στρατιώτη»

Αγαπημένε μου στρατιώτη,
Σου γράφω για να δω πώς αντέχεις εκεί πάνω στα βουνά. Ξέρω πόσο δύσκολο είναι να πολεμάς μέσα στο κρύο και στο χιόνι.
Νιώθω θαυμασμό που πήγες να πολεμήσεις για την πατρίδα μας. Εύχομαι να είσαι καλά και να είσαι δυνατός και θαρραλέος. Επίσης πρόσεχε να μην πεθάνεις, ούτε να υποχωρήσεις από τον πόλεμο μέχρι να έρθει η ελευθερία της Ελλάδας.

Με αγάπη,
Βαγγέλης Αποστολόπουλος, Β΄τάξη

Η Ελληνική Σημαία

Η ελληνική μας σημαία είναι το πιο ιερό σύμβολο της πατρίδας μας. Έχει χρώμα μπλε, σαν τη θάλασσα και τον ουρανό μας, και λευκό, σαν την αγνότητα. Στη γωνία έχει έναν σταυρό, που δείχνει την αγάπη μας για την πίστη. Οι εννέα λωρίδες της μας θυμίζουν τα λόγια του συνθήματος: «Ελευθερία ή Θάνατος». Για εμάς, η σημαία μας είναι η υπερηφάνεια και η αγάπη μας για την Ελλάδα!

Διονύσης Κοντονής, Β΄τάξη

<<Γράμμα από στρατιώτη>>

Αγαπημένη μου οικογένεια,
Σας γράφω από τα βουνά της Πίνδου, όπου πολεμάμε για την ελευθερία της πατρίδας μας. Κάνει πολύ κρύο και τα χιόνια είναι πολλά. Κουραζόμαστε και πεινάμε, αλλά δεν χάνουμε το θάρρος μας. Όλοι οι στρατιώτες είμαστε ενωμένοι και βοηθάμε ο ένας τον άλλον.
Μου λείπετε πολύ και σκέφτομαι κάθε μέρα τις όμορφες στιγμές που περνούσαμε μαζί. Ελπίζω να τελειώσει γρήγορα ο πόλεμος και να γυρίσω κοντά σας. Να προσέχετε και να μη στενοχωριέστε για μένα. Σας αγαπώ πολύ και σας στέλνω μια μεγάλη αγκαλιά!

Ελπίζω να ανταμώσουμε σύντομα,
ο γιος σας
Λήδα Ασημακοπούλου, Β΄τάξη

Ημερολόγιο Στρατιώτη

Ξύπνησα το πρωί κι είχε κρύο, όπως πάντα στα βουνά της Πίνδου. Πήρα το όπλο μου, φόρεσα τα ζεστά μου ρούχα, τη στολή και το κράνος μου. Βγήκα από το καταφύγιο για να πολεμήσω τους Ιταλούς. Στη μάχη βρεθήκαμε αντιμέτωποι οι δικοί μας στρατιώτες με τους Ιταλούς, πυροβολώντας ο ένας τον άλλον. Οι μέρες περνούν δύσκολα και ο αγώνας εδώ είναι σκληρός. Το φαγητό είναι ελάχιστο, στα βουνά παγώνουμε, κάποιοι αρρωσταίνουν και λιγοστεύουμε συνεχώς. Όταν έρχεται το βράδυ, σκέφτομαι πως βρίσκομαι ξανά με την οικογένειά μου και πως δεν υπάρχει πια πόλεμος. Εύχομαι να τελειώσει σύντομα η μάχη, για να επιστρέψω επιτέλους στο σπίτι μου και να αγκαλιάσω τους γονείς μου.

Τζανέτος Καραμίχας, Β΄τάξη

<<28η Οκτωβρίου>>

Η 28η Οκτωβρίου είναι μια σπουδαία εθνική γιορτή για την πατρίδα μας. Πριν από πολλά χρόνια, οι Έλληνες στάθηκαν γενναίοι και είπαν το ιστορικό «ΟΧΙ» στους εισβολείς, δείχνοντας τη μεγάλη τους αγάπη για την Ελλάδα.
Κάθε χρόνο τιμούμε την ηρωική τους θυσία κάνοντας παρέλαση και κρατώντας με υπερηφάνεια την ελληνική σημαία. Είμαι ευγνώμων που ζούμε σε μια ελεύθερη χώρα και μπορούμε να χαιρόμαστε τη ζωή και το παιχνίδι με τους φίλους μας.
Ένα μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ σε όλους εκείνους που αγωνίστηκαν για εμάς!

Δανάη Γιαννοπούλου, Β΄τάξη

Η ζωή το 1940

Η ζωή το 1940 ήταν πολύ δύσκολη. Οι οικογένειες συνήθως είχαν πολλά παιδιά και δυσκολεύονταν να βρουν φαγητό. Στα σχολεία πήγαιναν με ποδιές και με μολύβια, γόμα, βιβλία. Τα παιδιά, για να πάνε στο σχολείο, περπατούσαν μεγάλες αποστάσεις.

Άγγελος Τσιμπίδης, Β΄τάξη

<<28η Οκτωβρίου>>

Μια μέρα του Οκτώβρη,
η Ελλάδα μας μικρή,
είπε ένα μεγάλο ΟΧΙ
με καρδιά και με ψυχή!

Οι ήρωες πολεμήσαν,
με θάρρος και τιμή,
για να ζούμε εμείς ελεύθεροι
σε μια όμορφη γη!

Μάξιμος Λαμπράκος, Β΄τάξη

<<ΟΧΙ>>

Ψηλά στις κορφές της Πίνδου,
μες στο χιόνι και το κρύο,
οι Έλληνες αντήχησαν
το «ΟΧΙ» το ηρωικό!
Πολέμησαν με θάρρος,
με πίστη στην καρδιά,
για να 'μαστε εμείς σήμερα
γεμάτοι λεβεντιά!

Θεώνη Θεοχαράκου, Β΄τάξη

Η αξία της ειρήνης

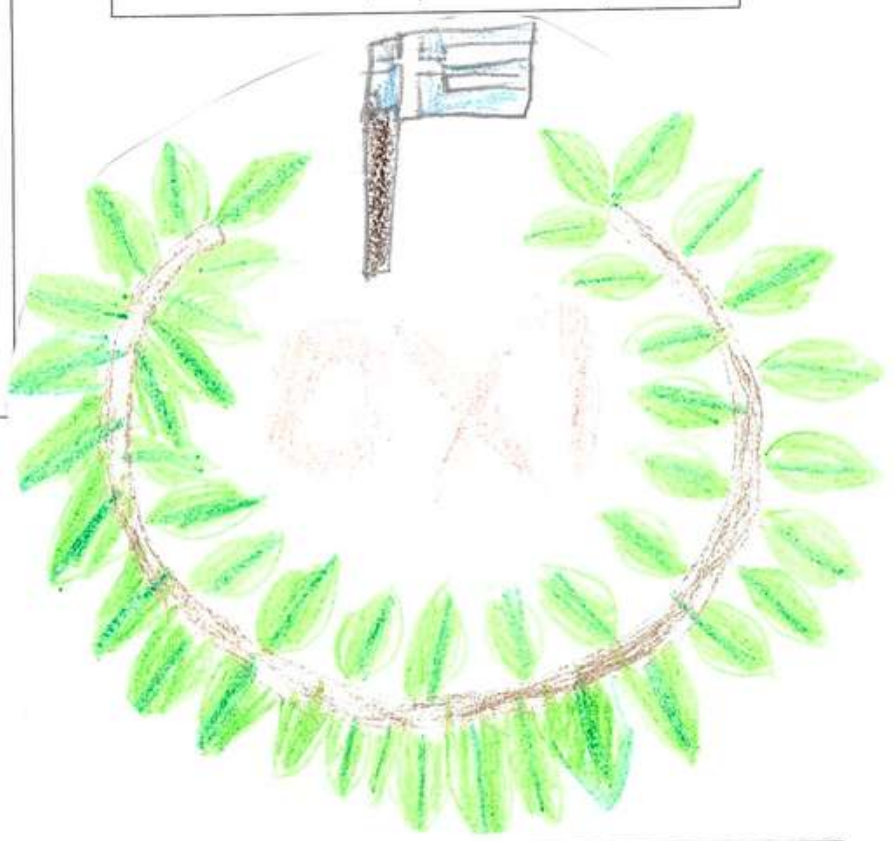
Ειρήνη σημαίνει ελευθερία και χαρά! Όλα τα παιδιά αξίζουν να ζουν χωρίς πολέμους, χωρίς φόβο και βία. Πρέπει να μπορούν να παίζουν ελεύθερα, να γελούν, να πηγαίνουν στο σχολείο, να δημιουργούν και να κάνουν όνειρα για το μέλλον τους.

Νίκος Δικαίος, Β΄τάξη

<<ΕΙΡΗΝΗ>>

Θέλω έναν κόσμο όμορφο,
γεμάτο με χαρά,
με αγάπη και φιλία
και γέλια δυνατά!
Όλοι μαζί να παίζουμε
με ελευθερία,
να ζούμε με ειρήνη
και με παντοτινή φιλία!

Φλώρα Κατσιπόντη, Β΄τάξη

<<Ο Στρατιώτης>>

Στρατιώτη μου, γενναίε,
στα χιόνια περπατάς,
για να είναι η Ελλάδα ελεύθερη,
με θάρρος πολεμάς!

Λυκούργος Πάσχος, Β΄τάξη

<<Το όχι του ΄40>>

Το ΄40 όλοι με καρδιά,
φώναξαν δυνατά «ΑΕΡΑ!»
Για την πατρίδα πολεμούν,
τη λευτεριά μας να κρατούν!

Γιάννης Σταθάκης, Β΄τάξη

"Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ Ε' ΤΑΞΗΣ"

ΓΡΑΜΜΑ ΣΕ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ

Αγαπημένε μου στρατιώτη,

Σας σκεφτόμαστε όλους καθημερινά και ελπίζουμε να είστε καλά όλοι σας. Σας στέλνουμε συνέχεια πολεμοφόδια, τρόφιμα, μάλλινα ρούχα, νερό, κουβέρτες και ό,τι μπορούμε να σκεφτούμε για να σας βοηθήσουμε. Πολλές γυναίκες παίρνουν πράγματα στην πλάτη τους, περνώντας ώρες ατελείωτες, μέχρι να φτάσουν στην κορυφή να σας δουν.

Οι γυναίκες πλέκουν μάλλινα και κουβέρτες για να σας ζεσταίνουν τα κρύα βράδια. Τα παιδιά θέλουν κι αυτά να έρθουν για να πολεμήσουν, μόνο για να σας βοηθήσουν, παρόλο που ξέρουν ότι είναι επικίνδυνο και ξέρουν ότι μπορεί να χάσουν την ζωή τους. Όμως αυτά επιμένουν καθημερινά!

Σας σκεφτόμαστε συνέχεια κι ελπίζουμε καθημερινά να γυρίσετε πίσω νικητές. Προσευχόμαστε να 'στε καλά και να σας προστατεύει ο θεός. Προστατεύστε την πατρίδα μας και σας περιμένουμε πίσω το συντομότερο.

Κατερίνα Αποστολοπούλου

Ανδριανή Αποστολάκου

Η Ελληνική Σημαία

Παναγιώτης Πασιόπουλος

Ένα παιδί θυμάται τον πόλεμο του 1940

«Αν μπορούσα να γυρίσω τον χρόνο πίσω, θα ήθελα να συναντήσω ένα παιδί του 1940 και να ακούσω την ιστορία του. Με τη φαντασία μου, ταξίδεψα στο παρελθόν και γνώρισα τον Νίκο...»

Δημοσιογράφος: Καλημέρα! Θα ήθελες να μας συστηθείς;
Παιδί: Καλημέρα! Με λένε Νίκο, είμαι 10 χρονών και ζω με την οικογένειά μου σε ένα χωριό της Ελλάδας. Βρισκόμαστε στο 1940.
Δημοσιογράφος: Θυμάσαι τη μέρα που άρχισε ο πόλεμος;
Νίκος: Ναι, τη θυμάμαι σαν να ήταν χθες! Οι μεγάλοι μιλούσαν ανήσυχοι και όλοι έλεγαν πως η Ιταλία είχε ζητήσει από την Ελλάδα να παραδοθεί. Όταν μάθαμε ότι η χώρα μας είπε «Όχι», νιώσαμε περηφάνια, αλλά και φόβο για όσα θα ακολουθούσαν.
Δημοσιογράφος: Φοβόσουν;
Νίκος: Ναι πολύ, δεν ήξερα τί θα συμβεί την επόμενη ημέρα. Φοβόμουν για τον πατέρα μου που θα έφευγε για το μέτωπο.
Δημοσιογράφος: Πώς άλλαξε η καθημερινότητά σου;
Νίκος: Ολα ήταν διαφορετικά.. Δεν παίζαμε πια στους δρόμους και κάθε φορά που ακούγαμε σειρήνες, τρέχαμε να κρυφτούμε. Στο σχολείο πηγαίναμε με φόβο και πολλές φορές δεν κάναμε μάθημα, φεύγαμε να κρυφτούμε. Συχνά δεν είχαμε αρκετό φαγητό και κρυώναμε πολύ.

Δημοσιογράφος: Τι θα ήθελες να πεις στα παιδιά της σημερινής εποχής;
Νίκος: Θα ήθελα να τους πω να χαίρονται την ειρήνη, κι όσα έχουν. Να αγαπούν τους συνανθρώπους τους και να μη θεωρούν την ελευθερία δεδομένη. Κανένα παιδί δεν πρέπει να μεγαλώνει μέσα στον φόβο του πολέμου.
Δημοσιογράφος: Σε ευχαριστώ, Νίκο, που μοιράστηκες μαζί μας τις αναμνήσεις σου. Εύχομαι όλα τα παιδιά του κόσμου να ζουν ελεύθερα και ειρηνικά!
Νίκος: Κι εγώ το εύχομαι με όλη μου την καρδιά!

ΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ

Αγαπημένε μου στρατιώτη,

Γνωρίζω την ιστορία μας και όλα όσα έζησες στα παγωμένα βουνά της Πίνδου. Πάλευες στα χιόνια και στο κρύο με λίγο φαγητό, αλλά με μία γιγάντια καρδιά γεμάτη θάρρος. Ξέρω για τις γυναίκες που ανεβαίνουν στις πλαγιές για να σου φέρουν προμήθειες και για το μεγάλο «ΟΧΙ» που είπες για την ελευθερία μας.

Ήθελα να σου γράψω ένα μεγάλο ευχαριστώ μέσα από την καρδιά μου. Χάρη σε εσένα, την δική σου θυσία και την αγάπη σου για την Ελλάδα, εγώ και όλα τα παιδιά σήμερα ζούμε ελεύθερα. Μπορεί να πέρασαν πολλά χρόνια από τότε, αλλά κάθε χρόνο στην επέτειο του '40, όταν κρατάμε την σημαία μας ψηλά, νιώθω βαθιά περηφάνια για 'σένα.

Σε ευχαριστώ για όλα!

Δημήτρης Πλευρίτης

Ιωάννα Στουφιαρα

Το έπος του 1940

Στο ημερολόγιο ήταν Οκτώβρης
ψηλά στον ιστό θα κυματίζει.
Θυμίζοντας σε όλους πάντα
πως η ελευθερία μας αξίζει!

Και τα βουνά τα κάλυψε η σιωπή.
Μα η Ελλάδα είχε λεβεντιά
Και είπε «ΟΧΙ» με μια φωνή!

Τέρμα οι στράτες από τους ξένους,
μα η καρδιά μας είχε ψυχή.
Πολεμήσαμε για την ελευθερία
με θάρρος, ανδρεία και τιμή!

Κι η σημαία μας, πάντα στο φως
ψηλά στον ιστό θα κυματίζει.
Θυμίζοντας σε όλους πάντα
πως η ελευθερία μας αξίζει!

Ιωάννα Στουρνάρα

"Κρυπτόλεξο του 1940"

Γ	Ε	Ρ	Μ	Α	Ν	Ι	Α	Υ	Θ	Ε	Β	Ν	Μ
Μ	Ε	Τ	Α	Ξ	Α	Σ	Α	Λ	Β	Α	Ν	Ι	Α
Ε	Λ	Λ	Η	Ν	Ο	Α	Λ	Β	Α	Ν	Ι	Κ	Α
Α	Λ	Κ	Ν	Α	Υ	Τ	Ι	Κ	Ο	Θ	Φ	Σ	Ψ
Λ	Η	Λ	Γ	Α	Λ	Λ	Ι	Α	Π	Ι	Ο	Ο	Τ
Η	Β'	Π	Α	Γ	Κ	Ο	Σ	Μ	Ι	Ο	Σ	Γ	Λ
Η	Κ	Ν	Υ	Δ	Α	Ε	Ρ	Ο	Π	Ο	Ρ	Ι	Α
Τ	Ω	Μ	Ρ	Κ	Α	Τ	Ο	Χ	Η	Θ	Ρ	Τ	Β
Ε	Λ	Λ	Η	Ν	Ο	Ι	Τ	Α	Λ	Ι	Κ	Ο	Σ
Μ	Ο	Υ	Σ	Ο	Λ	Ι	Ν	Ι	Ο	Τ	Υ	Ε	Α
Υ	Π	Ο	Β	Ρ	Υ	Χ	Ι	Ο	Θ	Τ	Ε	Ω	Ν

Λέξεις :

Γερμανία	Έλλη
Κατοχή	΄Β Παγκόσμιος
Ελληνοαλβανικά	Μουσολίνι
Ελλάδα	Ναυτικό
Αλβανία	Αεροπορία
Ελληνοιταλικός	Γαλλία
Μεταξάς	Υποβρύχιο

Σταθάκη Βασιλική
Έ Τάξη

Ένα γράμμα που ταξιδεύει στο 1940…

Αγαπημένε μου ήρωα,

Σήμερα στο σχολείο μιλήσαμε για την 28η Οκτωβρίου 1940. Μάθαμε για το μεγάλο «ΟΧΙ», για τα χιονισμένα βουνά της Πίνδου και για τους γενναίους ανθρώπους που αγωνίστηκαν για την ελευθερία της πατρίδας μας. Και τότε σκέφτηκα εσένα..

Δεν ξέρω το όνομά σου. Δεν ξέρω πόσο χρονών ήσουν, ούτε πώς έμοιαζες. Ξέρω όμως πως άφησες πίσω σου την οικογένειά σου, το σπίτι σου και τα αγαπημένα σου πρόσωπα, για να υπερασπιστείς την Ελλάδα. Θέλω να σε ρωτήσω κάτι. Φοβόσουν εκεί ψηλά στα παγωμένα βουνά; Κρύωνες; Σου έλειπε η μαμά σου; Ονειρεύοσουν τη στιγμή που θα γύριζες στο σπίτι σου;

Ξέρεις, εγώ πιστεύω πως φοβόσουν. Γιατί οι ήρωες δεν είναι άνθρωποι που δεν φοβούνται ποτέ. Είναι εκείνοι που, ακόμα κι όταν φοβούνται, βρίσκουν τη δύναμη να κάνουν το σωστό. Αν μπορούσα να ταξιδέψω πίσω στον χρόνο, θα ερχόμουν να σου δώσω μια ζεστή κουβέρτα, λίγο φαγητό και μια μεγάλη αγκαλιά και θα σου ψιθύριζα:

«Κάνε κουράγιο! Μια μέρα τα παιδιά της Ελλάδας θα μιλούν για το θάρρος σου με περηφάνια!». Σήμερα, τόσα χρόνια μετά, εγώ μπορώ να πηγαίνω στο σχολείο μου, να παίζω με τους φίλους μου, να γελάω και να κάνω όνειρα. Και γι' αυτό θέλω να σου πω ένα τεράστιο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ!

Σου υπόσχομαι πως θα θυμάμαι πάντα θα θυμάμαι τη θυσία σου. Θα προσπαθώ να είμαι δίκαιος, να βοηθάω τους άλλους και να λέω κι εγώ το δικό μου «ΟΧΙ» στην αδικία, στη βία και στον πόλεμο. Γιατί εσύ αγωνίστηκες για να ζούμε εμείς ελεύθεροι. Κι εμείς θα προσπαθήσουμε να φτιάξουμε έναν κόσμο όπου κανένα παιδί δεν θα χρειαστεί ποτέ να γνωρίσει τον πόλεμο.

Με αγάπη, θαυμασμό και ένα μεγάλο ευχαριστώ.

ένα παιδί της ελεύθερης Ελλάδας.

Γιώργος Χρόνης

Το «ΟΧΙ».

Δεν ήταν μόνο μια λέξη απλή,
ήταν της καρδιάς η μεγάλη αστραπή.
Ήταν βράχος που στάθηκε ορθός,
όταν παντού απλωνόταν ο ζόφος κι ο φόβος.

Στα χιονισμένα βουνά της Αλβανίας
γράφτηκε η δόξα της ελευθερίας.
Με μια γροθιά, με μια ψυχή,
είπαν οι Έλληνες το μέγα «ΟΧΙ».

Χριστίνα Μαγγγαλούση

Αγαπημένε μου φίλε από το μέλλον,

Σου γράφω βιαστικά, καθώς έξω ηχούν οι σειρήνες. Σήμερα το πρωί η γειτονία μας άλλαξε. Οι μεγάλοι λένε μια λέξη που με τρομάζει, αλλά ταυτόχρονα μου δίνει θάρρος: Το «όχι».

Ο πατέρας μου φόρεσε την στολή του με φίλησε στο μέτωπο και μου είπε να προσέχω τη μητέρα. Στα μάτια του είδα μια σπίθα που δεν είχα ξαναδεί ποτέ. Ήταν η σπίθα της ελευθερίας. Η μαμά κλαίει κρυφά στη κουζίνα αλλά όταν με κοιτάζει χαμογελάει και μου λέει: « Μη φοβάσαι, για την πατρίδα πολεμούν οι άνθρωποι μας». Εδώ στα χρόνια του '40, δεν έχουμε τα δικά σου παιχνίδια ούτε την άνεση σου. Στο σχολείο μας, τα θρανία είναι άδεια, αλλά οι καρδιές μας γεμάτες. Μαζεύουμε κουβέρτες και πλεκτά για τους στρατιώτες μας που παλεύουν στα χιονισμένα βουνά της Πίνδου.

Σου ζητώ μια χάρη για τότε που θα μεγαλώσεις και θα διαβάσεις αυτό το γράμμα: Μην ξεχάσεις αυτή τη μέρα. Όταν κάνεις παρέλαση και κρατάς τη σημαία, να θυμάσαι ότι την κρατάς για εμάς. Για τα παιδιά που άφησαν τα τετράδια και τα παιχνίδια τους, για να ζήσεις εσύ ελεύθερος.

Να αγαπάς την ειρήνη και να την προστατεύεις!

Φιλιά από το παρελθόν,

ένα παιδί του 1940.

Παναγιώτης Μπολοβιτσιώτης

Γιάννης Παπαδόπουλος

ΠΟΙΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ 28Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Κρατώ ψηλά τη γαλανή σημαία

για την Ελλάδα που αγαπώ,

και με την φωνή μου καθαρή και ωράια ένα μεγάλο «ΟΧΙ» θα πω!

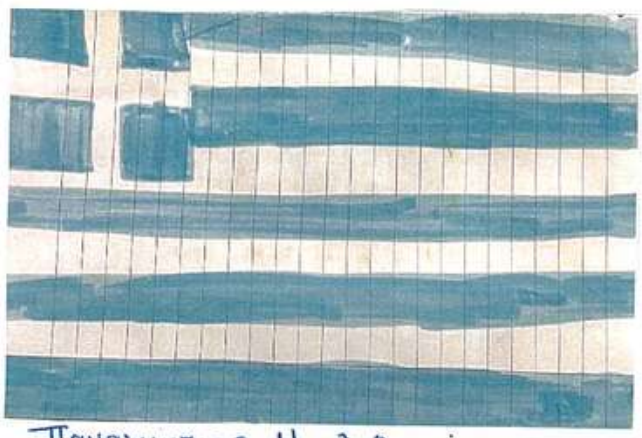
Γιορτάζει η Ελλάδα μας,

γιορτάζει η Ειρήνη,

το φως της Ελπίδας

παντού ας μείνει!

Γιάννης Παπαδόπουλος

Παναγιωτης Μπολοβιτσιωτης

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ '40

Η οικειοθελής και αυθόρμητη προσφορά της Ελληνίδας ήταν σημαντική. Συγκεκριμένα, οι Ηπειρώτισσες φιλοξένησαν στα σπίτια τους Έλληνες στρατιώτες, προσέφεραν τρόφιμα και κουβέρτες από το δικό τους βιός. Έπλεναν κάλτσες και ζύμωναν ψωμί. Κουβαλούσαν πολεμοφόδια αναρριχώμενες σε απότομες χαράδρες περπατώντας δύο και τρεις ημέρες. Μετέφεραν στην πλάτη τους λυόμενα πυροβόλα όπως και τραυματίες, διευκολύνοντας έτσι το έργο των τραυματιοφορέων και δίνοντας κουράγιο στους τραυματίες. Συμμετείχαν στο άνοιγμα και στην επιδιόρθωση οδών. Πολλές προσέφεραν υπηρεσίες ως νοσοκόμες στον ερυθρό σταυρό. Τέλος, ευκατάστατες Ελληνίδες προσέφεραν χρήματα για την ενίσχυση της πολεμικής προσπάθειας.

Πετροπερσέας Δικαιάκος

" Όπως τα έζησε και μου τα διηγήθηκε η προγιαγιά μου..."

Η προγιαγιά μου, η Γιαννούλα, η γιαγιούλα όπως την αποκαλούμε εμείς τα 5 δισέγγονά της, είναι σχεδόν 99 χρονών. Όταν ξέσπασε ο ελληνο-ιταλικός πόλεμος ήταν μικρό παιδάκι. Την πήρα τηλέφωνο, γιατί ζει στην Αθήνα, και της ζήτησα να μου διηγηθεί ακόμα μία φορά την ιστορία. Ίσως να σας την έχω ξαναπεί αλλά αξίζει να τη θυμηθούμε. Για να τιμήσουμε τους ήρωες του 40.

Μου είπε πως ήταν νύχτα και ο κόσμος κοιμόταν. Χαράματα χτύπησαν οι καμπάνες του χωριού και όλοι τρομαγμένοι πήγαν στην πλατεία. Γενική επιστράτευση! Κάλεσαν 10 "ηλικίες", μου είπε. Το μεσημέρι έπρεπε να είναι έτοιμοι για να φύγουν. Στους Μολάους θα τους περίμεναν οχήματα του στρατού να τους μεταφέρουν στη Σπάρτη, να φορέσουν τα στρατιωτικά τους και μετά κατευθείαν στο μέτωπο.

Το μεσημέρι συγκεντρώθηκαν στην εκκλησίτσα του Αγ. Κωνσταντίνου. Τα γυναικόπαιδα έκλαιγαν. Ο μπαρμπα- Δημητράκης ο Μανούσος τους είπε: "Γυναίκες μην κλαίτε! Γονατίστε και παρακαλέστε την Παναγιά και τον Αγ. Κωνσταντίνο να τους φέρει πίσω γερούς και νικητές." Ο θείος της γιαγιούλας, ο Μιχάλης, την πήρε αγκαλιά και της είπε: ''Μην κλαις! Θα γυρίσω!'' Όσοι έμειναν πίσω, έμειναν γονατιστοί όλη μέρα μέσα στην εκκλησία παρακαλώντας να γυρίσουν τα αγαπημένα τους πρόσωπα." Και όντως...τους Ιταλούς τους νίκησαν. .αλλά πολλοί δε γύρισαν..."μου είπε η γιαγιούλα που όση ώρα μου διηγούταν έκλαιγε..

Πριν κλείσουμε το τηλέφωνο, με ρώτησε αν ήθελα να μου πει κι ένα τραγούδι που λέγανε στην πλατεία..

''Μια Κυριακή απόγευμα, ξημέρωμα Δευτέρας

ο Μουσολίνι έστειλε τον πρέσβη του εδώ πέρα.

Και στο λιμάνι έφτασε νύχτα στις 3 η ώρα

να παραδώσουμε τα κλειδιά και όλη μας τη χώρα.

Νύχτα πήγε στον Μεταξά και του 'πε τα μαντάτα

κι ο Μεταξάς απάντησε τί ήρθες και με ξύπνησες;

Κάτσε να ξημερώσει, για να ξυπνήσει ο Τσολιάς

κι αυτός να σου τα δώσει.

Και ο Τσολιάς σαν ξύπνησε πολύ του κακοφανεί.

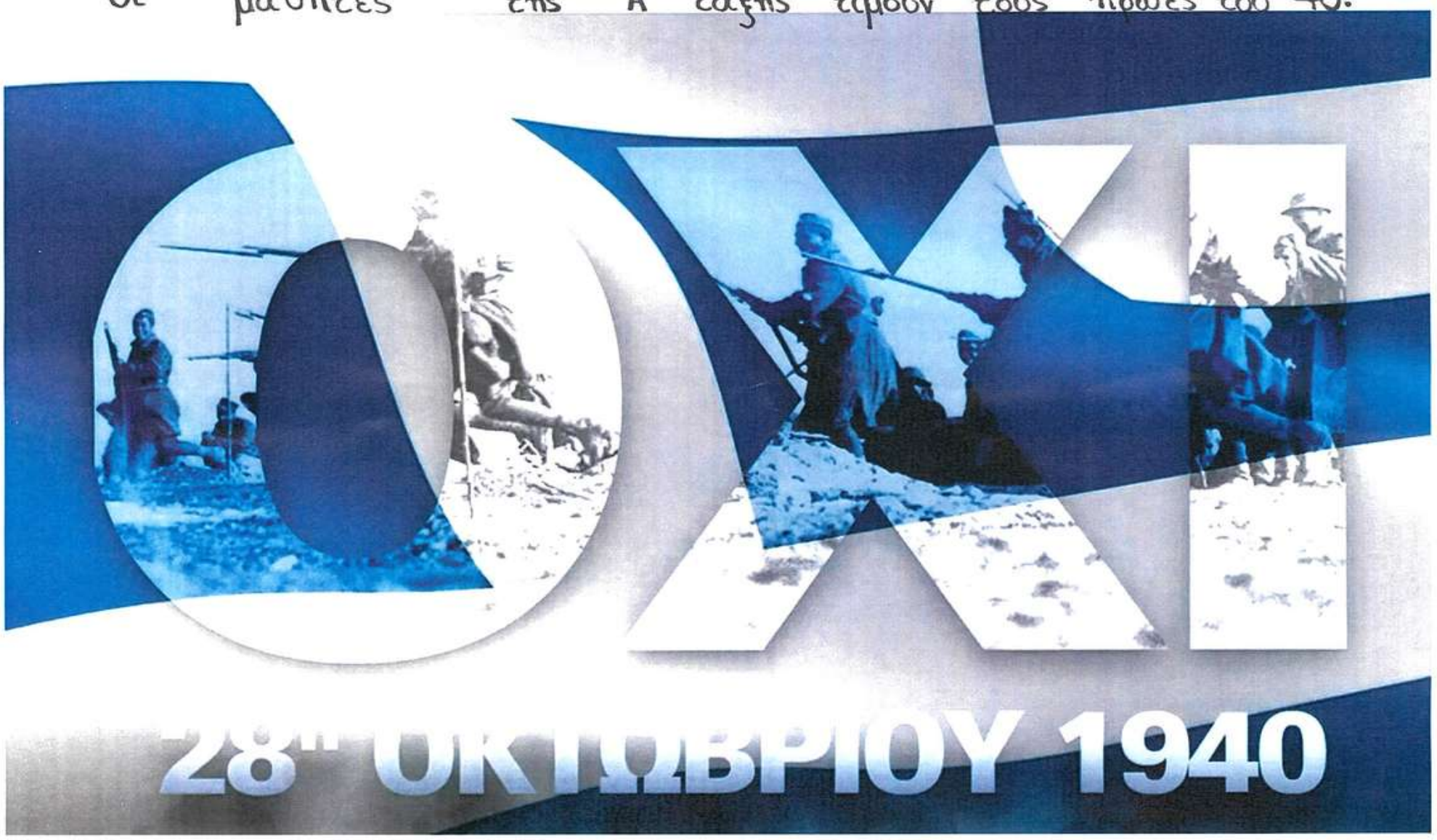
Πολλά κανόνια έστησε με 10 μέτρα κάνη.

Και ξεκινάει ο πόλεμος..."

" Μαράκι μου, το υπόλοιπο δεν το θυμάμαι..."

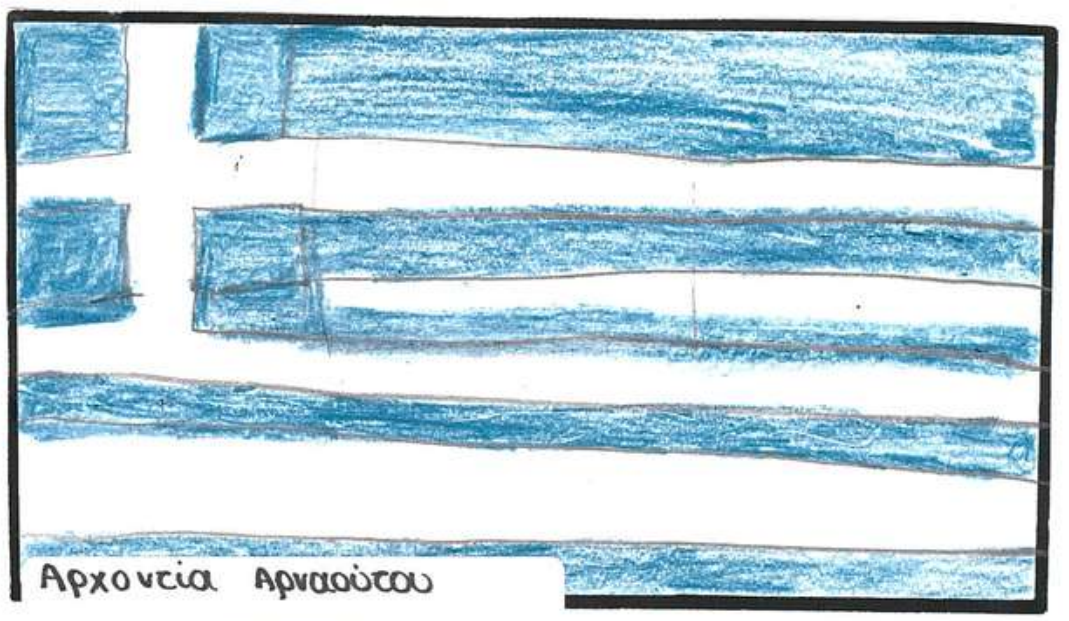
Τσορομώκου Μαρία

Οι μαθητές της Α' τάξης τιμούν τους ήρωες του '40!

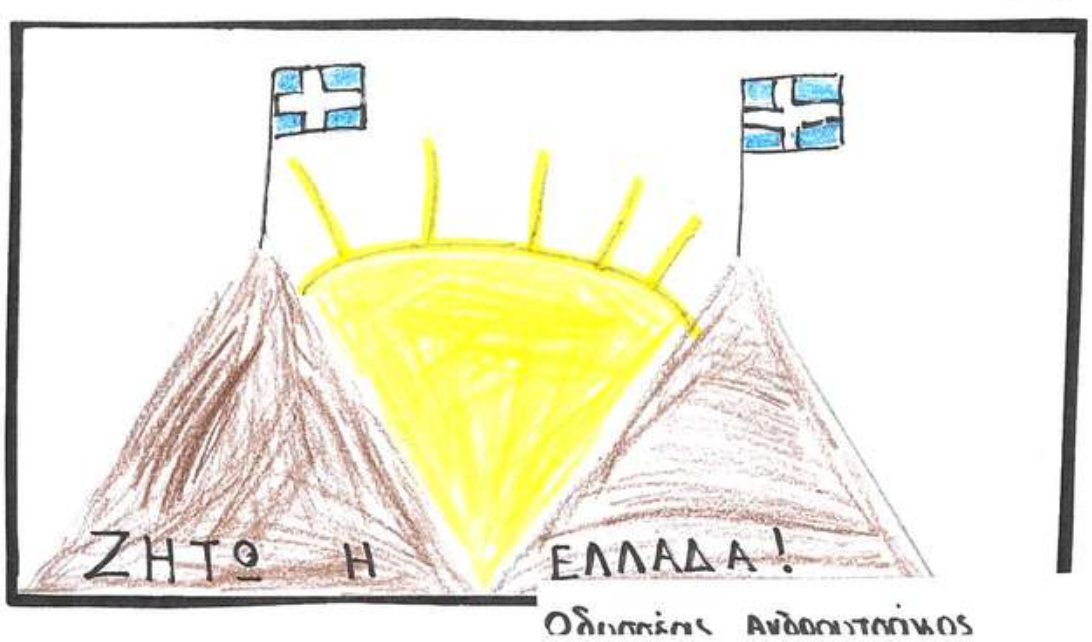
Κωνσταντίνος Βλαχάκος

Αρχοντία Αρναούτου

Αγγελική Δημάκου

Βασιλεία Μουζάκη

Μαρίλια Θωμοπούλου

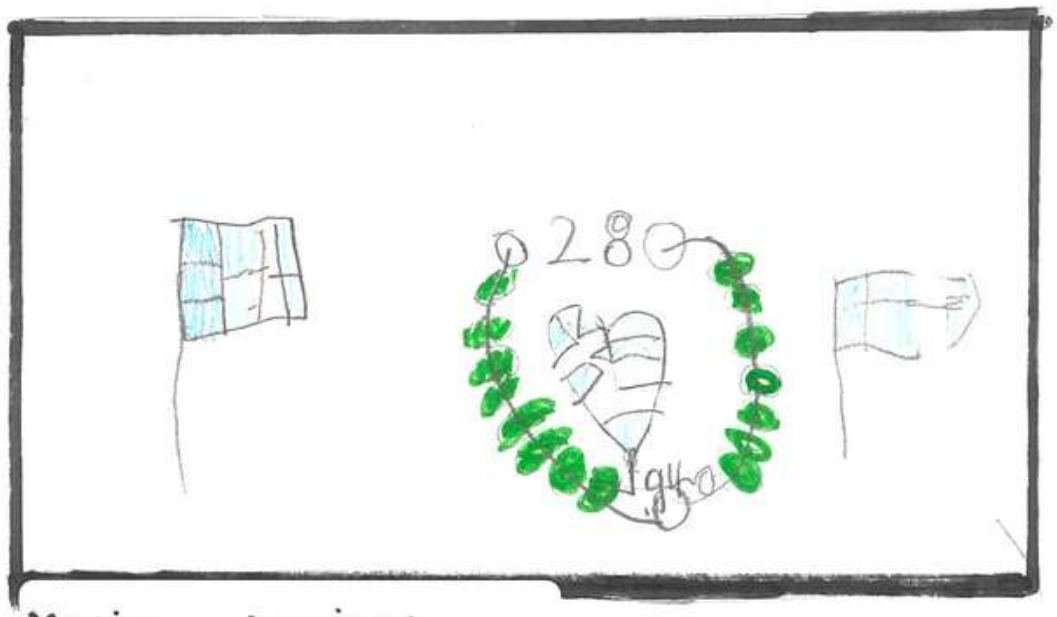
Οδυσσέας Ανδρουτσόπουλος

Λεωνίδας Καρύδης

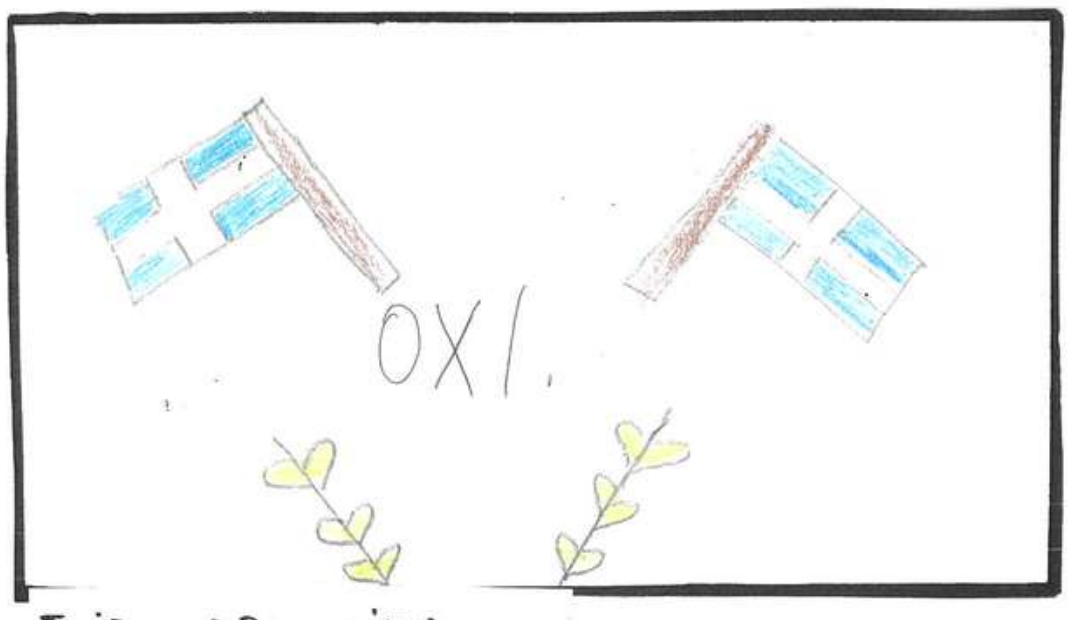
Λίο Πλούτης

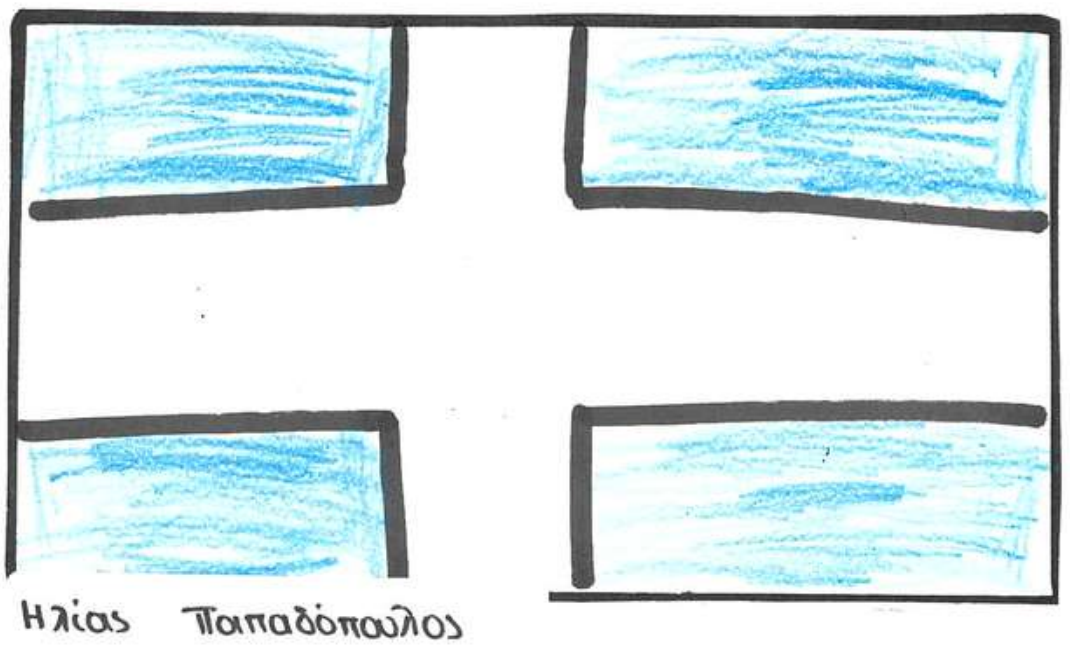
Μαρία Δημάκου

Πολυτίμη Ξανθάκου

Στέλιος Ανδρουτσάκος

Ηλίας Παπαδόπουλος

Ευανθία Στουρνάρα

Λεωνίδας Μανδραπύλιας

"Σταυρόλεξο του 1940"

																N			
																A			
		Π	Ι	Ν	Δ	Ο	Σ									Υ			
						Χ										Τ		Ε	
			Χ	Α	Κ	Ι										Ι		Π	
				Σ												Κ		Ε	
				Υ	Π	Ο	Β	Ρ	Υ	Χ	Ι	Ο						Τ	
				Ρ					Μ									Ε	
				Μ		Μ			Ν									Ι	
Μ	Ε	Τ	Α	Ξ	Α	Σ			Ο									Ο	
	Λ		Τ		Χ			Τ	Σ	Ο	Λ	Ι	Α	Σ					
	Λ		Ο		Η														
	Η		Σ.																

Κωνσταντίνος Σταθάκης

Αγαπητέ στρατιώτη,

Ξέρω πόσο δύσκολα περνάς εκεί πάνω στο μέτωπο και γι' αυτό σου στέλνω αυτό το γράμμα για να σε ενθαρρύνω. Σε ευχαριστώ που πολεμάς για την πατρίδα και για εμάς. Θέλω να σου πω πως είσαι πάρα πολύ γενναίος. Θέλω να πιστεύεις στον εαυτό σου. Μπορείς να τα καταφέρεις, μπορείς να νικήσεις. Το ξέρω πως θα δώσεις και τη ζωή σου για να είμαστε ελεύθεροι εμείς και η πατρίδα ολόκληρη. Θα προσεύχομαι για σένα.

Βασίλης Φλώρος

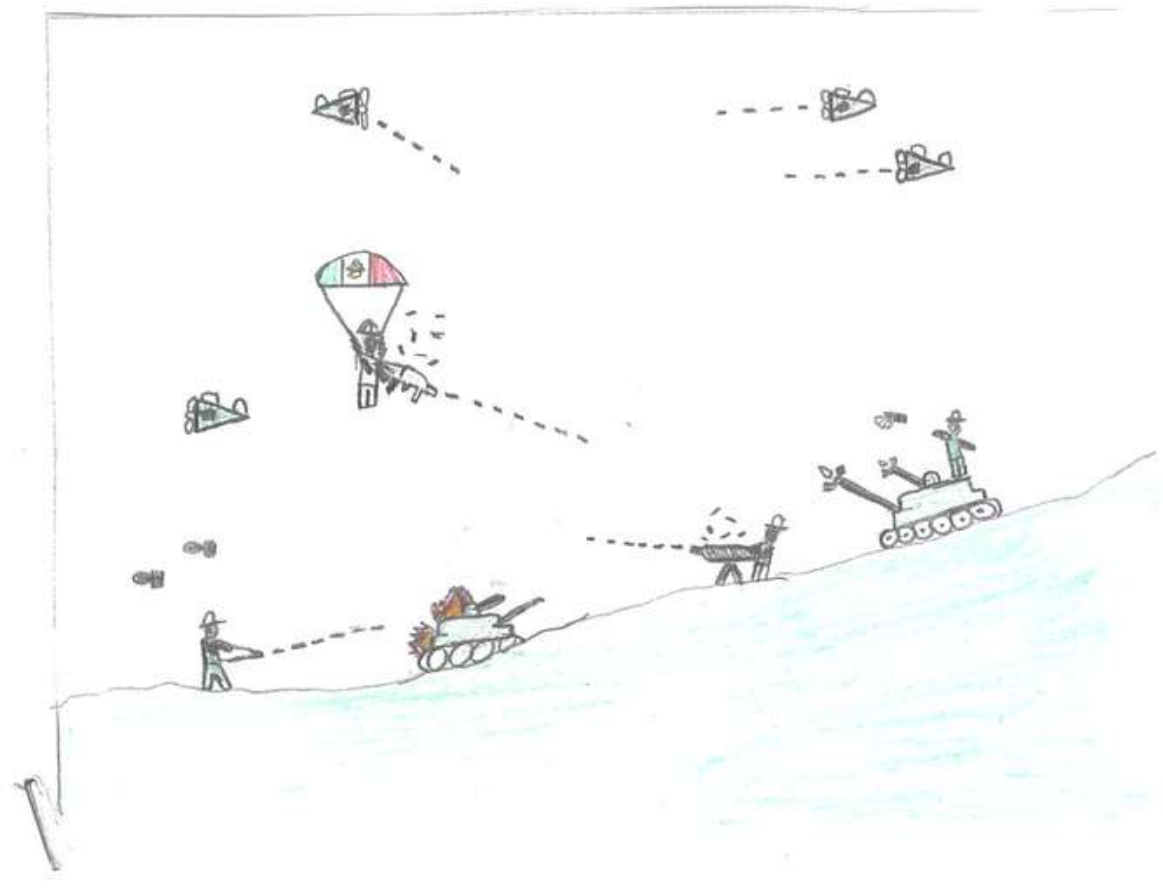
«Άρθρο για τους ήρωες»

Την 28η Οκτωβρίου γιορτάζουμε την κήρυξη του πολέμου στην Ελλάδα. Ο Μεταξάς αρνήθηκε την πρόταση του Ιταλού πρέσβη για την παράδοση της χώρας στην Ιταλία και γενικώς στον άξονα. Έτσι στις 28 Οκτωβρίου του 1940 έγινε γενική επιστράτευση από 18 χρόνων και πάνω. Επίσης όσοι δεν μπορούσαν να κρατήσουν όπλο δεν πήγαιναν στον πόλεμο. Κατά τη διάρκεια του ελληνοϊταλικού πολέμου οι γυναίκες της Πίνδου μετέφεραν τρόφιμα, πολεμοφόδια και άλλα χρήσιμα πράγματα στους στρατιώτες που πολεμούσαν στο μέτωπο. Η Ελλάδα καθώς δεν είχε μεγάλη στρατιωτική δύναμη παραδόθηκε στους Γερμανούς το 1941 και η κατοχή κράτησε έως το 1944. Ήρωες λοιπόν δεν είναι μόνο αυτοί που κράτησαν όπλο και σκοτώθηκαν, αλλά ήρωες είναι όλοι όσοι αγωνίστηκαν για την ελευθερία τους.

Αριστοτέλης Γεωργιτσογιαννάκος

Εδώ ραδιοφωνικός σταθμός Αθηνών. Εις ιταλικές δυνάμεις καταφθάνουν. Σε λίγο αυτός ο σταθμός θα γίνει γερμανικός. Έλληνες μην τον ακούσετε. Ψηλά τα κεφάλια. Ζήτω το Έθνος, ζήτω η πατρίς.

Παναγιώτης Μπορέτος

«ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ **'40»**

Κάθε Οκτώβρη οι δρόμοι γεμίζουν με γαλανόλευκες σημαίες και τα σχολεία με τραγούδια και ποιήματα. Όμως, πίσω από τις γιορτές, κρύβεται μια αληθινή, συγκλονιστική ιστορία. Στις 28 Οκτωβρίου 1940, οι προπαππούδες και οι προγιαγιάδες μας βρέθηκαν μπροστά σε μια κρίσιμη απόφαση. Όταν ο Ιταλός πρεσβευτής ζήτησε την παράδοση της χώρας μας, η απάντηση ολόκληρου του ελληνικού λαού ήταν ένα «ΟΧΙ».

Μελιτινή Τσατσούλη

Στα βουνά εκεί ψηλά
με τη βροχή και το χιονιά
ο Ελληνικός στρατός
είπε το ΟΧΙ δυνατά
για να έχει πάντα λευτεριά.

Κι εμείς σήμερα εδώ
μ' ένα νου και μια καρδιά
και με βήμα σταθερό
πάμε πάντοτε μπροστά.

Νεκταρία Τζανετάκη

Στις 28 Οκτωβρίου 1940 η Ιταλία μας κήρυξε τον πόλεμο. Όλοι έτρεξαν για να υπερασπιστούν τα σύνορά μας. Τα σχολεία έμειναν χωρίς δασκάλους και οι οικογένειες χωρίς τους πατεράδες γιατί όλοι πολεμούσαν. Τα παιδιά τότε δεν πηγαίνανε σχολείο διότι γινόταν πόλεμος αλλά μαζεύονταν σε εκκλησίες και γράφανε γράμματα στους στρατιώτες. Τα παιδιά ανησυχούσαν για τα αδέρφια τους που πηγαίνανε στους πολέμους για να πολεμήσουν μόνο και μόνο για να σώσουν την Ελλάδα και πεθαίναν νέα παιδιά για να είμαστε τώρα εμείς ελεύθεροι.

Γιάννης Παπαδάκος

«Ένα γράμμα στο στρατιώτη»

Άγνωστέ μου στρατιώτη,

Ξέρω πόσο δύσκολο είναι αυτό που γίνεται και ειδικά για εσάς. Εμείς τα παιδιά δεν πηγαίνουμε σχολείο, αλλά βοηθάμε όλοι για να σας φέρουν φαγητό. Σας εύχομαι να γυρίσετε νικητές όλοι και να δοξαστούμε και ειδικά εσείς. Να τους δείξουμε πως όποιο εχθρικό πόδι πατάει στην Ελλάδα δεν βγαίνει ζωντανό.

Μαρίτα Καλαγιάκου

«Ποίημα για τον στρατιώτη»
Μέσα στην παγωνιά,
Στο κρύο και στα χιόνια
Το "ΟΧΙ" με ορμή για της
Ελλάδας την τιμή.

Μανούσος Γραμματικάκης

Το 28 βγαίνει από το είκοσι και το οχτώ
αυτό το νούμερο είναι ιστορικό.
Είναι γραμμένο στην ιστορία
με πίστη και ανδρεία.
Το ΟΧΙ το ιστορικό
μας έσωσε όλους απ' το κακό.
Γι' αυτό κι εμείς τα Ελληνάκια
το γιορτάζουμε σωστά
γιατί γνωρίζουμε την ιστορία
πάρα πολύ καλά.
Την 28η Οκτωβρίου
Πάντα θα την έχουμε στο νου και στην καρδιά
Και θα τη γιορτάζουμε σεμνά κι ευγενικά.
Σοφία Αλέξη

«Στου στρατιώτη την καρδιά»
Στέκεσαι ψηλά στα σύνορα, με το βλέμμα στο αγέρι κρατάς της μνήμης το φως και της τιμής το χέρι.
Ο Οκτώβρης πέφτει στα βουνά με φύλλα κι αγωνία, να εσύ κρατάς ολόθρια την ίδια την ιστορία.
Το χώμα που πατάς αργά, γονιών σου είναι και πάλι, δεν σκύβεις ποτέ το κορμί, δεν σκύβεις το κεφάλι.
Και στης νυχτιάς τη σιωπή, κοιτάς τα αστέρια πέρα, για μίαν Ελλάδα τρανής ζωής, για μια καινούρια μέρα .
Φρουρός της γης, φρουρός της τιμής, λεβέντισσα ψυχή σου, έχει η πατρίδα δύναμη κι ελπίδα στην ευχή σου.
Γιάννακας Αναστάσης.

«ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΟΛΕΜΟΣ»

Μια μέρα ενώ πλησίαζε η 28η Οκτωβρίου ο πατέρας μου, μου έλεγε τι είχε ζήσει:

-Κάποια μέρα αποφασίσαμε εγώ και οι γονείς μου να πάμε στο χωράφι μας. Πήγαμε, αλλά γρήγορα καταλάβαμε ότι ήταν λάθος. Μόλις φτάσαμε καταλάβαμε πως γίνεται πόλεμος. Είχαν φτάσει οι Ιταλοί. Αμέσως πανικοβληθήκαμε. Ο πατέρας μου είπε ψιθυριστά:

- Τρέχα και μην βγάλεις άχνα.

- Εντάξει, απάντησα και δεν ρώτησα τίποτα.

Πήγαμε στο αμάξι, ένα παλιό αγροτικό που ήταν ξεθωριασμένο. Ανεβήκαμε και ο πατέρας μου άρχισε να οδηγεί. Στην διαδρομή κοιτούσα συνέχεια πίσω. Μόλις φτάσαμε στο σπίτι είδαμε να πετούν γερμανικά αεροπλάνα και να ρίχνουν βόμβες. Η μητέρα και τα αδέρφια μου πήγαν στο υπόγειο, ώστε να κρυφτούν. Ευτυχώς μέναμε ψηλά στο βουνό και ήμασταν προστατευμένοι για την ώρα. Μόλις κατέβηκα κι εγώ στο υπόγειο κάθισα και σκέφτηκα όσα είχα δει. Κατάλαβα πως τα γερμανικά αεροπλάνα είχαν έρθει για να βοηθήσουν τους συμμάχους τους.

Κοκκορού Μαρία-Ήλια

Το δικό μας ΟΧΙ

Το '40 μια φθινοπωρινή πρωινή,
ακούστηκε μια λέξη δυνατή.
Ένα «ΟΧΙ» που είπαν οι παππούδες μας μαζί,
για να είμαστε εμείς ελεύθεροι στην κάθε μας στιγμή

Στα βουνά της Πίνδου, μες στο κρύο και το χιόνι,
κανένας στρατιώτης δεν αισθανόταν μόνος.
Είχαν στην καρδιά τους την πατρίδα μας γλυκιά,
και φώναζαν «ΑΕΡΑ» με όλη τους την καρδιά.

Σήμερα στο σχολείο κρατάμε τη σημαία ψηλά,
και η γαλανόλευκη στον ουρανό πετά.
Γιορτάζουμε την ελευθερία με τραγούδια και χαρά,
και λέμε ένα μεγάλο «ευχαριστώ» στα ηρωικά παιδιά

Ειρήνη Αγρανιώτη

Το «ΟΧΙ» του '40
Ένα τρυφερό αφιέρωμα στους ήρωες του 1940
Τον Οκτώβρη του '40, η Ελλάδα είπε ένα μεγάλο, δυνατό «ΟΧΙ», μια υπόσχεση για λευτεριά.

Στα χιονισμένα βουνά της Πίνδου, οι στρατιώτες περπατούσαν μέσα στο κρύο, κρατώντας στην καρδιά την αγάπη για τους ανθρώπους τους που περίμεναν πίσω. Κάθε τους βήμα ήταν ένας ψίθυρος προσευχής, μια βαθιά επιθυμία να γυρίσουν ξανά στα σπίτια τους, στις αγκαλιές των αγαπημένων τους, στις μικρές χαρές της ζωής. Κι όμως, προχωρούσαν με θάρρος, για να μπορούμε εμείς σήμερα να ζούμε ελεύθεροι.

Δίπλα τους, οι γυναίκες της Πίνδου ανέβαιναν στα απότομα, παγωμένα μονοπάτια, κουβαλώντας με τρυφερότητα τρόφιμα, κουβέρτες και πολεμοφόδια. Με χέρια κουρασμένα, μα με ψυχή δυνατή, πρόσφεραν ό,τι μπορούσαν, για να κρατήσουν ζωντανή την ελπίδα. Κάθε τους βήμα ήταν μια πράξη αγάπης, κάθε τους προσφορά μια σιωπηλή υπόσχεση πως κανείς δεν θα έμενε μόνος στον αγώνα.

Και πίσω, στα σπίτια και στα χωριά, οι μανάδες περίμεναν. Περίμεναν ένα γράμμα, ένα νέο, ένα σημάδι πως τα παιδιά τους ήταν καλά. Κάποιες κράτησαν για πάντα μια άδεια θέση στο τραπέζι και μια αγκαλιά που δεν πρόλαβε να ξανασφίξει το παιδί της. Άλλες έκρυψαν τον πόνο τους βαθιά στην καρδιά, για να δώσουν δύναμη σε όσους είχαν απομείνει. Οι προσευχές τους ταξίδευαν ως τα βουνά, αγγίζοντας νοερά τα παιδιά τους μέσα στο χιόνι.

Κι όταν ήρθε η λευτεριά, δεν έσβησε μονομιάς ο πόνος. Ήρθε σαν ένα απαλό χάδι πάνω στις πληγές της πατρίδας, σαν μια αχτίδα φωτός που φώτισε τις θυσίες, τις στερήσεις και τα δάκρυα ενός ολόκληρου λαού. Ήταν η δικαίωση εκείνων που αγωνίστηκαν, αλλά και η μνήμη εκείνων που δεν επέστρεψαν ποτέ.

Αυτό το μεγάλο «ΟΧΙ» έγινε η φωνή των στρατιωτών μέσα στο χιόνι, η δύναμη των γυναικών στα βουνά και η σιωπηλή αγάπη των μανάδων που περίμεναν. Έγινε η φλόγα που κράτησε αναμμένη την ελπίδα και η υπόσχεση πως η ελευθερία αξίζει κάθε αγώνα.

Σήμερα, σκύβουμε με σεβασμό μπροστά σε όλους εκείνους που αγωνίστηκαν και σε όσους θυσιάστηκαν για την πατρίδα. Κρατάμε ζωντανό το μήνυμα της θυσίας τους, μαθαίνοντας να αγαπάμε τον τόπο μας, να στεκόμαστε ο ένας δίπλα στον άλλο και να προστατεύουμε την ειρήνη.

Γιατί η αληθινή γενναιότητα δεν βρίσκεται μόνο στα όπλα και στις μάχες, αλλά και στα χέρια που βοηθούν, στις καρδιές που αγαπούν και στις ψυχές που δεν εγκαταλείπουν ποτέ την ελπίδα.

Και το δυνατό «ΟΧΙ» του '40 θα ζει για πάντα μέσα μας, κάθε φορά που επιλέγουμε την ελευθερία, την αγάπη και την ανθρωπιά. Θα είναι η γέφυρα που ενώνει τις γενιές, από εκείνους που θυσιάστηκαν μέχρι εμάς που έχουμε την ευθύνη να κρατήσουμε ζωντανή τη μνήμη τους.

Γιατί οι ήρωες δεν χάνονται όταν τους θυμόμαστε. Ζουν στην ελευθερία μας, στην ειρήνη που ονειρευόμαστε και σε κάθε καρδιά που μαθαίνει να αγαπά.

Μαχαίρας Ευάγγελος-Φίλιππος

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ "ΟΧΙ" ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

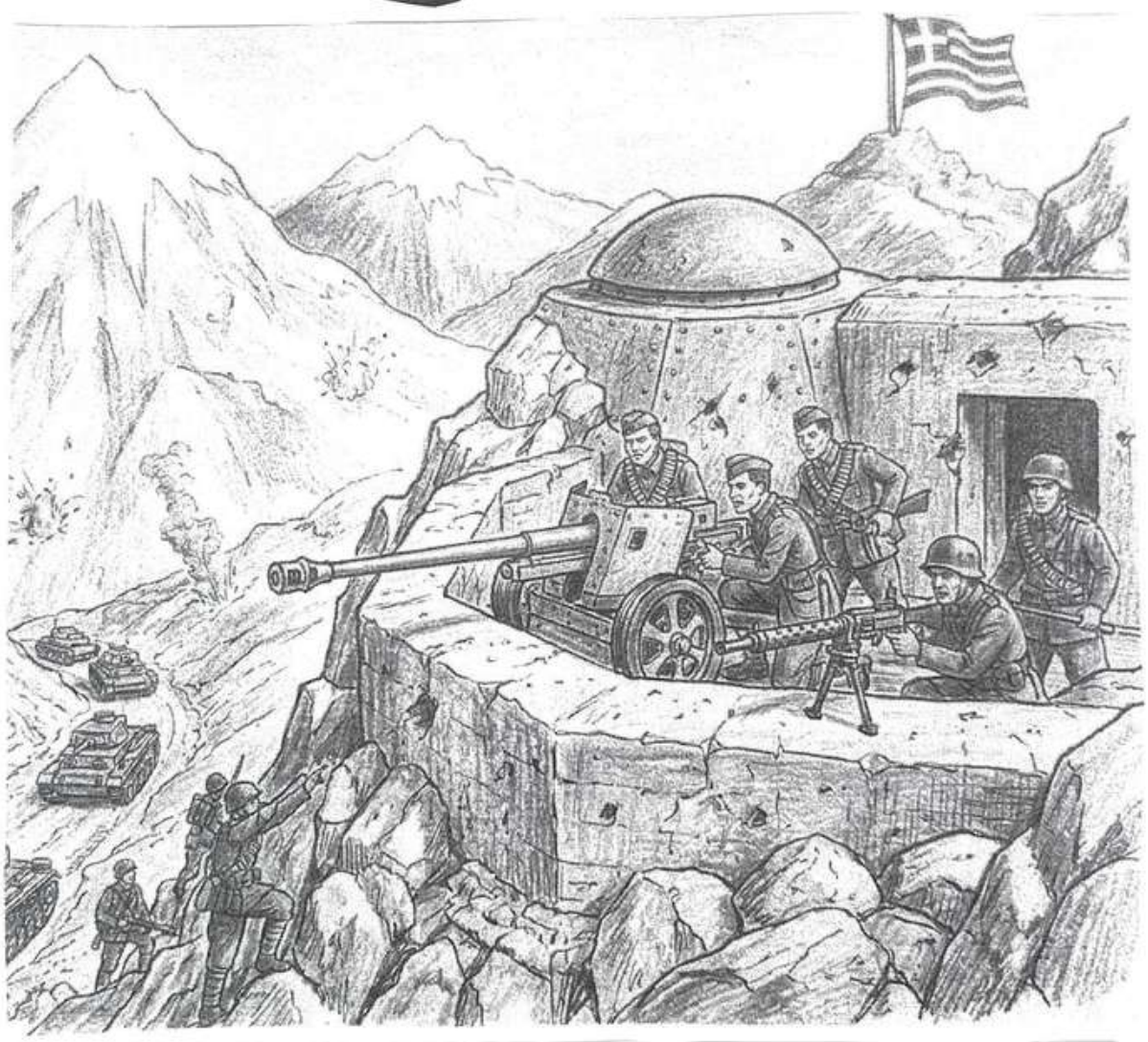
ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΔΑ!

Γ' ΤΑΞΗ

Μαριάννα Λερίκου

ΟΧΙ

Γράμμα προς τον Στρατιώτη

Αγαπημένε μου στρατιώτη,

Ξέρω πως εκεί ψηλά στα βουνά της Πίνδου περνάς πολύ δύσκολα. Το βράδυ κάνει πολύ κρύο στα σύνορα. Έχετε φαγητό να φάτε; Μην ανησυχείς για τη μαμά σου, πήγα σπίτι της και είναι εντάξει. Η Παναγία να σε προστατεύει στην Παναγία σε όλα. Θέλω να σε ευχαριστήσω που συνεχίζεις τον αγώνα για την ελευθερία της πατρίδας μας.
«Ελλάδα»

Με αγάπη,
Ιωάννης Θεοδώρου

Γράμμα από το Μέτωπο

Δευτέρα 20 Δεκεμβρίου 1940

Αγαπημένε μου αδερφέ Παναγιώτη, ελπίζω να είσαι καλά και να μην έχεις στενοχώρια. Να ξέρεις όλοι είμαστε μια χαρά. Μας λείπεις πολύ και σε σκεφτόμαστε συνέχεια. Να προσέχεις τον εαυτό σου και ελπίζουμε να γυρίσεις σύντομα κοντά μας γέρος και δυνατός. Σε αγαπάμε πολύ και σε περιμένουμε.

ΙΩΑΝΝΑ-ΖΩΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΥ

8. Ποίημα «Το '40»

Στης Πίνδου τα ψηλά βουνά,
μέσα στο κρύο και στο χιόνι,
βάζουν στα πόδια τους φτερά,
οι ηρωικοί μας οι Ευζώνοι.

Φεύγουν τρέχοντας οι Ιταλοί
στα Τίρανα κι ακόμα πέρα,
πιο γρήγορα κι από λαγοί,
ακούγοντας και μόνο 'ΑΕΡΑ!'.

«Η 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ»

Πολεμούν στην Αλβανία
όλοι για τη Λευτεριά,
η Ελλάδα η αιωνία
δε θα μείνει στη σκλαβιά.

Όλους τώρα μας ενώνει
η Πατρίδα μας παιδιά,
την Ελλάδα στεφανώνει
πάλι η δόξα η παλιά.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

Η 28η Οκτωβρίου

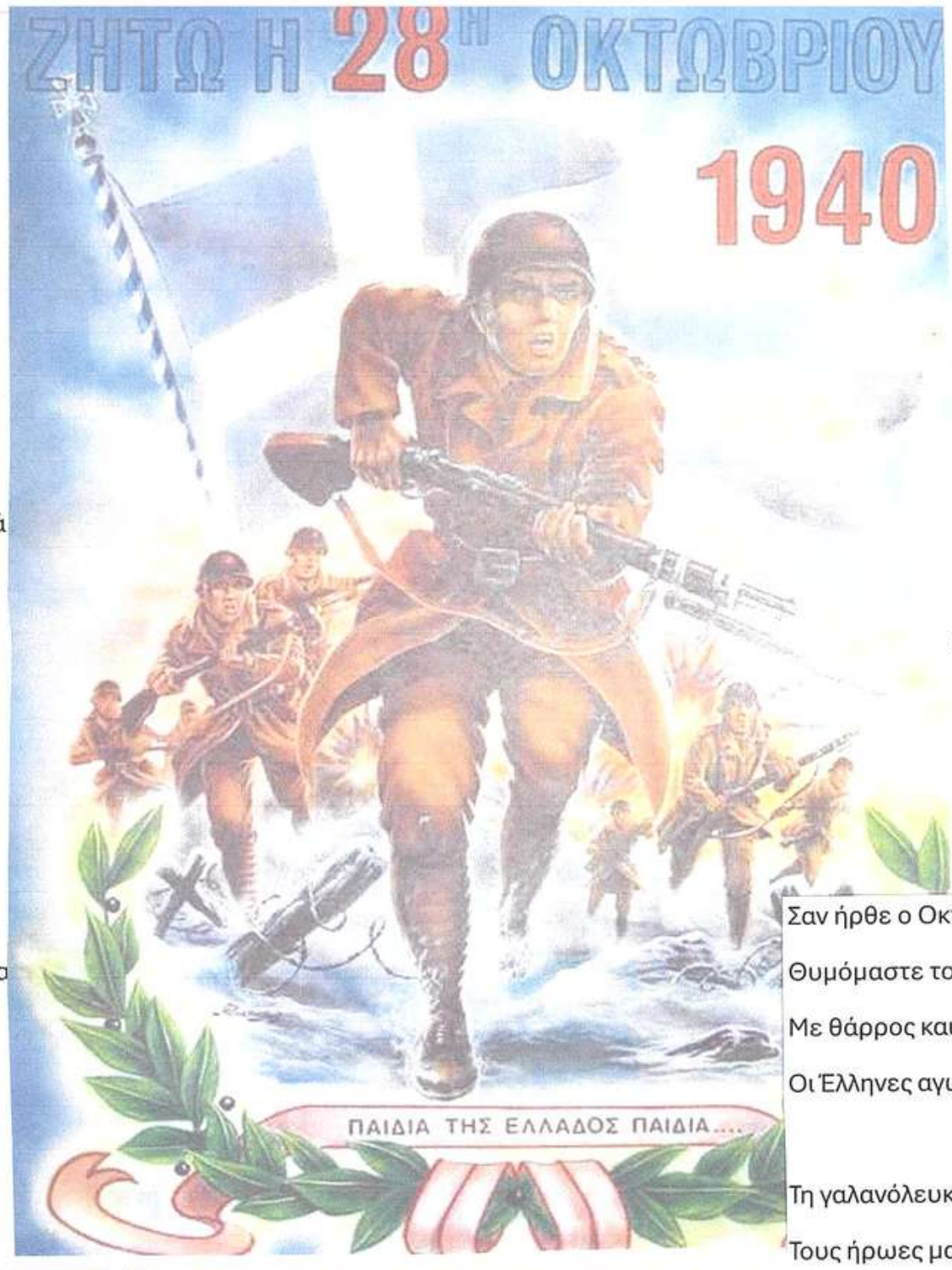
Έλαν σήμερα παιδιά
Γιορτάζει η Ελλάδα
Με περηφάνεια , δύναμη και
Όμορφη λιακάδα !

Το <<ΟΧΙ>> είπαν οι Έλληνες
Με θάρρος στην καρδιά
Και αγωνίστηκαν για λευτεριά
Για πίστη και χαρά!

Ψηλά η γαλανόλευκη
Στον ουρανό κυματίζει
Και κάθε Έλληνας σήμερα
Χαμογελά και δακρύζει!

Χρόνια πολλά στην Ελλάδα μα
Χρόνια πολλά στην λευτεριά
Να έχουμε πάντα ειρήνη
Και αγάπη στην καρδιά!

Προκόπης Αλεξάνδρου

28η Οκτωβρίου

Σαν ήρθε η ώρα η δύσκολη
Η Ελλάδα είπε << ΟΧΙ>>
Και οι Έλληνες πολέμησαν
Με θάρρος και με κόπο.

Στα χιονισμένα βουνά
Κρατούσαν την πατρίδα
Με πίστη και με δύναμη
Και με ελπίδα στην καρδιά

Και εμείς τους θυμόμαστε
Με σεβασμό και τιμή
γιατί αγάπησαν πολύ
την όμορφη αυτή γη.

Αθηνά Περδικόγιαννη

<<ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ >ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ <<ΟΧΙ>>

Όχι στον πόλεμο
Φωνάζουν οι λαοί
Αφήστε μας ελεύθεροι
Να ζήσουμε στη γη

Όχι στον πόλεμο
Φωνάζουν τα παιδιά
Το μέλλον μας στα χέρια
Κρατάμε δυνατά

Όχι στον πόλεμο
Φωνάζουν οι φτωχοί
Λιγάκι ν' ανασάνουμε
Ελεύθερη ζωή .

Μαρίλια Γιαννοπούλου

Μια μέρα φθινοπωρινή,
Κρύα χωρίς λιακάδα
Οι Ιταλοί θελήσανε
Να πάρουν την Ελλάδα.

Μα οι Έλληνες απάντησαν
<< ΟΧΙ>> με ένα στόμα!
Εχθρού ποδάρι δεν πατά
Στο ελληνικό το χώμα.

Γιατί είναι χώμα ιερό,
Με αίμα ποτισμένο
και από τα χρόνια τα παλιά
δάφνες , μυρτιές σπαρμένες

Σαν ήρθε ο Οκτώβρης ο γλυκός
Θυμόμαστε το <<ΟΧΙ>> το ηρωικό
Με θάρρος και αγάπη για την λευτεριά
Οι Έλληνες αγωνίστηκαν με καρδιά.

Τη γαλανόλευκη ψηλά κρατάμε
Τους ήρωες μας πάντα τους τιμάμε.
Ειρήνη , αγάπη και ελευθερία
Να τις έχουμε όλοι μέσα στην καρδιά

Δημήτρης Κερασιώτης

Σήκωσαν την σημαία μας
Ψηλά στον ουρανό
Να κυματίζει ελεύθερη
Το άσπρο και γαλανό!

Θοδωρής Ζωγράφος

Από: Δίδα: Λεμπιδάκη Δήμητρα
Κοκκινόραχη Σπάρτης
Λακωνίας

Προς:
τον Άγνωστο
Στρατιώτη,
Κορυτσά
Αλβανικό
Μέτωπο

ΠΟΡΙΚΩΣ
AIL PAR AVION

Αγαπημένη μου μάνα...

Σου στέλνω αυτό το γράμμα από το μέτωπο..

Αυτή τη στιγμή ο πόλεμος έχει σταματήσει, αλλά σύντομα θα αρχίσει ξανά. Είμαστε αρκετά πεινασμένοι, αλλά το παλεύουμε! Όλη μέρα παρακαλάω για όλους σας! Εσένα, τον μπαμπά, τους νονούς, για όλους. Τις προάλλες καταφέραμε και βρήκαμε ένα στάβλο στην προσπάθεια να επιβιώσουμε, μα κάνει αρκετό κρύο και έτσι δεν μπορούμε να ανάψουμε φωτιά γιατί θα μας δουν οι εχθροί.

Όλοι μας είμαστε πληγωμένοι, μα αυτό που ξέρω είναι πως ο αδερφός μου ο Νίκος, δεν θα είναι σκλάβος.Θα είναι ελεύθερος κι ευτυχισμένος! Σημαιοφόρος μας, είναι ο φίλος μου ο Μανώλης επειδή είναι ψηλός και δυνατός. Ωστόσο νιώθω πάρα πολύ πληγωμένος που είστε μακριά μου και δεν ξέρω αν καταφέρω να γυρίσω ποτέ.

Οι Ιταλοί μας πετάνε βόμβες, αλλά είναι σε μία πεδιάδα κι εμείς πάμε για τα βουνά της Πίνδου προσπαθώντας να τους αντιμετωπίσουμε. Επειδή ξέρω πως ο Νίκος είναι αγχωμένος, πες του μια αστεία ιστορία όπως αυτή. Ότι χθες το ξημέρωμα κυνηγώντας έναν Ιταλό, έτσι όπως έτρεχε, επειδή τον έφτανα, πέταξε το σακίδιό του για να σωθεί. Επειδή μου έτρεχαν τα σάλια σταμάτησα να δω αν έχει σαλάμια και ψωμιά. Αφού άνοιξα την τσάντα τι να δω; Χτένα για τα μαλλιά, οδοντόβουρτσα, οδοντόκρεμα και άρωμα για να μυρίζει ωραία. Έτσι τρέχοντας νευριασμένος να τον πιάσω, του ρίχνω μία και λιποθυμάει. Έχουμε πολλά πτώματα, αλλά εγώ αναπνέω ακόμα και είμαι εδώ.

Είμαι χαρούμενος που πολεμάω για την πατρίδα μου, όσο κουρασμένος κι αν είμαι. Εύχομαι σύντομα να γυρίσω στην αγκαλιά σου νικητής και ευτυχισμένος. Με αγάπη απ' το γιο σου Γιώργο, που σε αγαπάει πολύ.

28η Οκτωβρίου

Είκοσι οκτώ του Οκτώβρη, μέρα γεμάτη περηφάνια,
η Ελλάδα μας γιορτάζει με της λευτεριάς τα στεφάνια!

Για την πατρίδα πολεμήσαν με γενναιότητα πολλή,
κι έγραψαν μια ιστορία που θα μείνει ζωντανή.

Το ΟΧΙ το θυμόμαστε και πάντα θα τιμάμε,
τους ήρωες που πολέμησαν δεν θα τους ξεχνάμε.

Η σημαία μας ψηλά στον ουρανό ανεβαίνει,
και η δόξα των ηρώων ζωντανή για πάντα μένει!

Με το μπλε και το λευκό της τον ορίζοντα στολίζει,
και τη λευτεριά του έθνους σε όλο τον κόσμο θυμίζει!

Άννα Μπουνάδη

Ρωμιοσύνη

Αυτά τα δέντρα δεν βολεύονται με λιγότερο ουρανό
Αυτές οι πέτρες δεν βολεύονται κάτω από τα ξένα βήματα
Αυτά τα πρόσωπα δεν βολεύονται παρά μόνο στον ήλιο
Αυτές οι καρδιές δεν βολεύονται παρά μόνο στο δίκιο.
Το ψωμί σώθηκε, τα βόλια σώθηκαν
Τεμίζουν τώρα τα κανόνια τους μόνο με την καρδιά τους .

Δημήτρης Γεωργιτσογιαννάκος

Σαν ήρθε ο Οκτώβρης
Με την σημαία μας ψηλά
Θυμόμαστε μία μέρα λαμπρή
Που ζει πάντα στην καρδιά

Το << ΟΧΙ>> είπαν οι Έλληνες
Με θάρρος και με δύναμη
Για την πατρίδα πολεμούν
Με πίστη και περηφάνια

Ειρήνη Αγκαλλίου

Το ένδοξο '40 μας

Το ένδοξο '40 μας τιμούμε φέτος πάλι
Κάθε χρονιά περήφανοι με δόξα και καμάρι

Όλοι μας στην παρέλαση, είμαστε ενωμένοι
Κρατάμε βήμα δυνατό , Ελλάδα τιμημένη

Εκεί στης Πίνδου τα βουνά πέσαν τα παλικάρια
Και τώρα εμείς ελεύθεροι , ζούμε καλά και άγια

Όπως εκείνοι οι ήρωες θέλουμε να γενούμε
Να σώζουμε τη χώρα μας.το θάρρος να καλούμε

Άγγελος Μαυρομιχάλης

Η 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Πολεμούν στην Αλβανία
όλοι για τη Λευτεριά,
η Ελλάδα η αιωνία
δε θα μείνει στη σκλαβιά.

Όλους τώρα μας ενώνει
η Πατρίδα μας παιδιά,
την Ελλάδα στεφανώνει
πάλι η δόξα η παλιά.

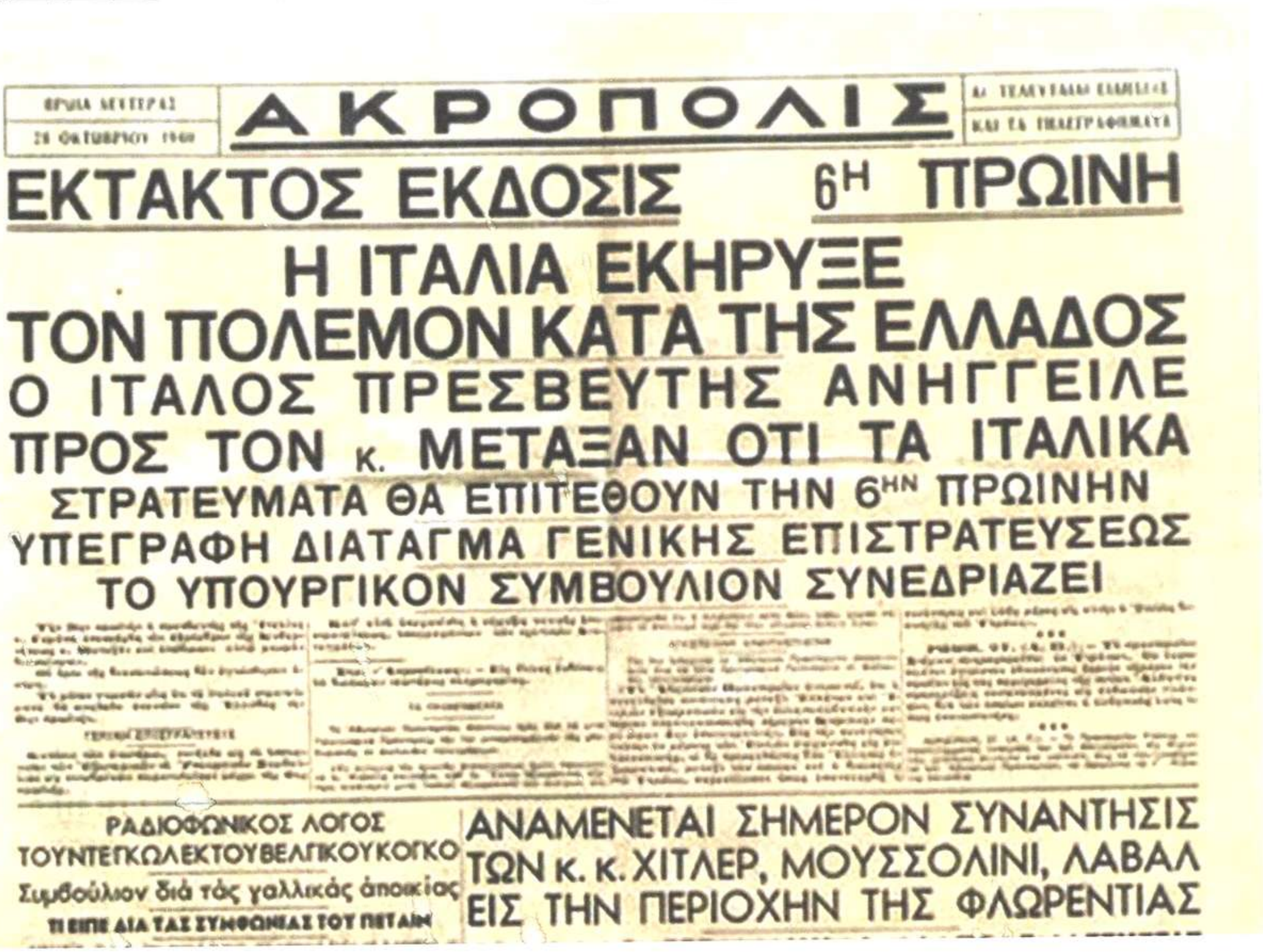

Σωτήρης Λάγγης

Ιωάννης Μεταξάς (απάντηση στον Ιταλό πρέσβη Εμμανουήλ Γκράτσι στις 28 του Οκτώβρη 1940)

<< ALORS C' EST QUERRE>> ΩΣΤΕ ΛΟΙΠΟΝ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ματαβί Βλογιαννίτη

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ 6Η ΠΡΩΙΝΗ

Η ΙΤΑΛΙΑ ΕΚΗΡΥΞΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΙΤΑΛΟΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΑΝΗΓΓΕΙΛΕ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΜΕΤΑΞΑΝ ΟΤΙ ΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΘΑ ΕΠΙΤΕΘΟΥΝ ΤΗΝ 6ΗΝ ΠΡΩΙΝΗΝ

ΥΠΕΓΡΑΦΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ

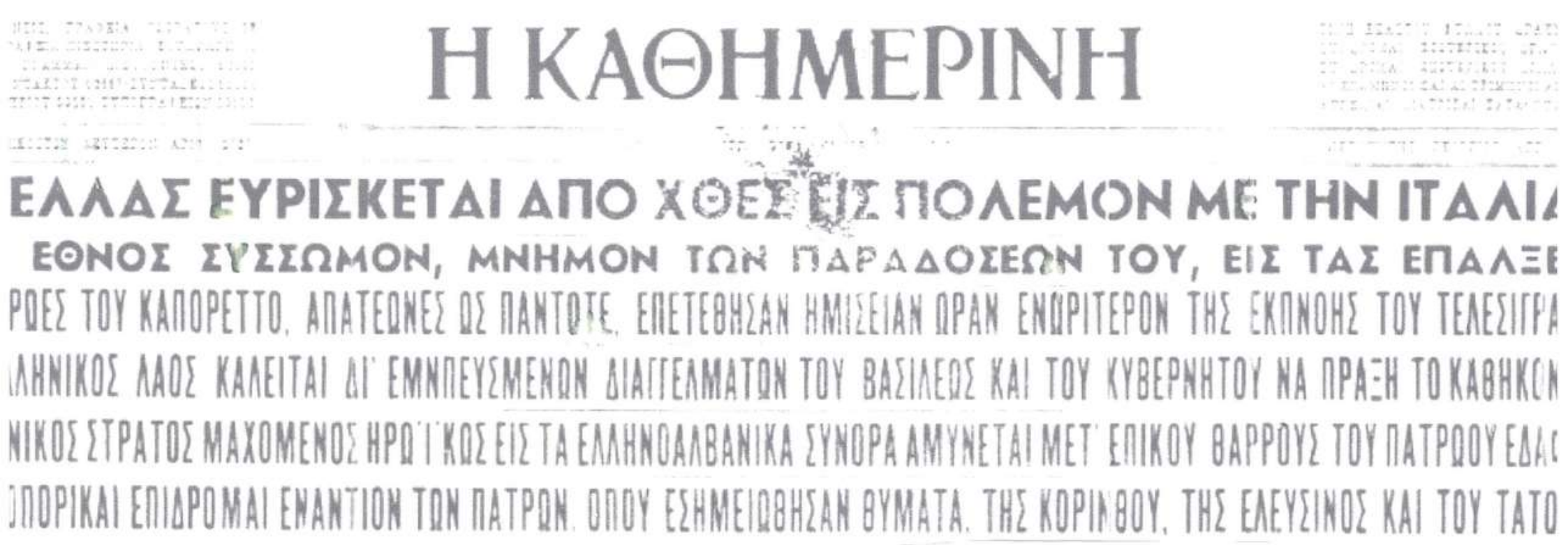
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥΝΤΕΓΚΩΛΕΚΤΟΥΒΕΛΓΙΚΟΥΚΟΓΚΟ

Συμβούλιον διά τάς γαλλικάς αποικίας

ΤΙ ΕΙΠΕ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΟΥ ΠΕΤΑΙΝ

ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΩΝ κ. κ. ΧΙΤΛΕΡ, ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ, ΛΑΒΑΛ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΤΗΣ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑΣ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
ΕΛΛΑΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ
ΕΘΝΟΣ ΣΥΣΣΩΜΟΝ, ΜΝΗΜΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΝ ΤΟΥ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΛΞΕ
ΡΩΕΣ ΤΟΥ ΚΑΠΟΡΕΤΤΟ, ΑΠΑΤΕΩΝΕΣ ΩΣ ΠΑΝΤΟΤΕ, ΕΠΕΤΕΘΗΣΑΝ ΗΜΙΣΕΙΑΝ ΩΡΑΝ ΕΝΩΡΙΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΕΚΠΝΟΗΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΣΙΓΡΑ
ΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΔΙ' ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΩΝ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ ΝΑ ΠΡΑΞΗ ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ
ΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΧΟΜΕΝΟΣ ΗΡΩΪΚΩΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΑΛΒΑΝΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ ΑΜΥΝΕΤΑΙ ΜΕΤ' ΕΠΙΚΟΥ ΘΑΡΡΟΥΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΩΟΥ ΕΔΑΦ
ΟΠΟΡΙΚΑΙ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ. ΟΠΟΥ ΕΣΗΜΕΙΩΘΗΣΑΝ ΘΥΜΑΤΑ. ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ, ΤΗΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΑΤΟ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΟΧΙ

Στις 28 Οκτώβρη
η Ελλάδα μας γιορτάζει
και το μεγάλο της << ΟΧΙ>>
τον κόσμο συγκλονίζει
Με θάρρος και περηφάνια
οι ήρωες πολεμούν
για να 'μαστε ελεύθεροι
και ειρηνικά να ζούμε
Ζήτω η Ελλάδα μας
Ζήτω η λευτεριά
ας έχουμε πάντα ειρήνη
σε όλη τη γη παιδιά

Στράτος Καρύδης

Την έπιασαν οι εχθροί μας
Την έπαθαν οι Τουρκαλάδες
Μα και οι Ιταλάδες
Με τανκ και με κανόνια
Και φάγανε τα χιόνια
Τα όπλα τους γεμίσανε και
δεν πρόλαβαν να αδειάσουν.

Γιώργος Αρριανάς- Λουπέλης

Ο ΕΛΛΗΝΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Κρύο χιόνι και βροχή
Στης Πίνδου τα βουνά μας
Μα ο Έλληνας ατρόμητος
Πολεμά για την λευτεριά μας
ΟΧΙ στους ξένους θα τους πει
Πατρίδα εγώ δε δίνω
Νυχθημερόν θα πολεμώ
Και ήρωας θα γίνω
Με αίμα και με δάκρυα
Ταΐζω τα παιδιά μου
Ελεύθερα να ζήσουνε
Να χαίρεται η καρδιά μου

Ιωάννα Κρητικάκου

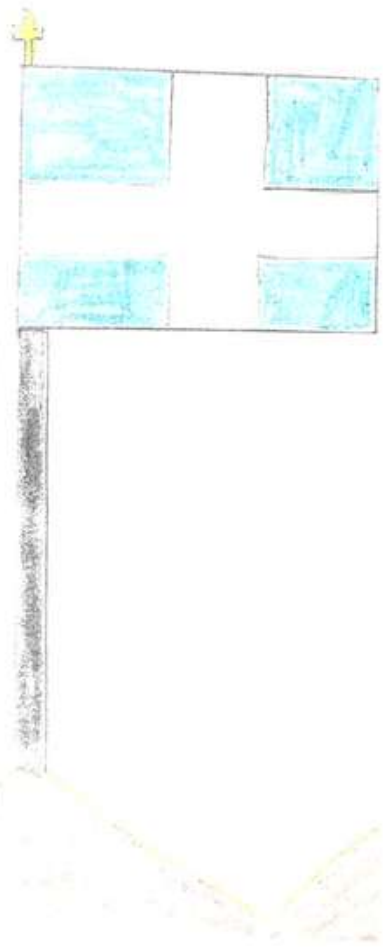
Ένα πρωί του Οκτώβρη
Η Ελλάδα είπε <<ΟΧΙ >> με ορμή
Κι έγινε το μικρό αυτό το όχι
Μια μεγάλη δυνατή κραυγή.
Με σημαία την ελπίδα
Με ασπίδα την καρδιά
Οι ήρωες μας χάρισαν
Μια λεύτερη πατρίδα φωτεινή και γελαστ
Και εμείς παιδιά , δεν ξεχνάμε
Την ειρήνη να αγαπάμε
Και με θάρρος στην καρδιά
Να σκορπίζουμε παντού χαρά

Αναστασία Καραμίχα

Η 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ήταν μια μέρα φωτεινή
Του Οκτωβρίου ξημέρωμα
Που η Ελλάδα φώναξε <<ΟΧΙ>>
Δυνατά και καμαρωτά
Στα βουνά της Πίνδου
Οι στρατιώτες πολεμούν
Για να δουν
Την όμορφη Ελλάδα
Ελεύθερη πατρίδα ξανά.
Η γαλανόλευκη σημαία
Κυματίζει δυνατά
Και φωνάζει θαρραλέα
Ελπίδα και λευτεριά.

Δήμητρα Λεμπιδάκη

Ηβραδυνή
ΟΙ ΝΕΟΙ ΑΝΑΝΔΡΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ
Α ΥΠΟΣΤΟΥΝ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΤΥΧΗΝ
ΟΧΙ
ΠΡΟΚΑΗΤΩΣ ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΕΠΕΤΕΘΗΣΑΝ
ΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ ΜΑΣ
ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΣ ΑΜΥΝΕΤΑΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΡΧΙΣΑΝΕΧΘΡΟΠΡΑΞΙΔΙΕΝΝΟΤΙΟΣΛΑΒΙΑ

Ψηλά στις κορφές, μέσα στο λευκό χιόνι,
ακούγεται ενός πολεμιστή φωνή,
που τις καρδιές μας με θάρρος φουσκώνει
και διώχνει μακριά τη βαθιά σιωπή.
Κρατάμε τη σημαία μας ψηλά,
με ένα χαμόγελο μεγάλο και πλατύ,
γιατί η ελευθερία θέλει πάντα αρετή
και μια καρδιά που ελεύθερα χτυπά!

Άρτεμις Τζανετάκη

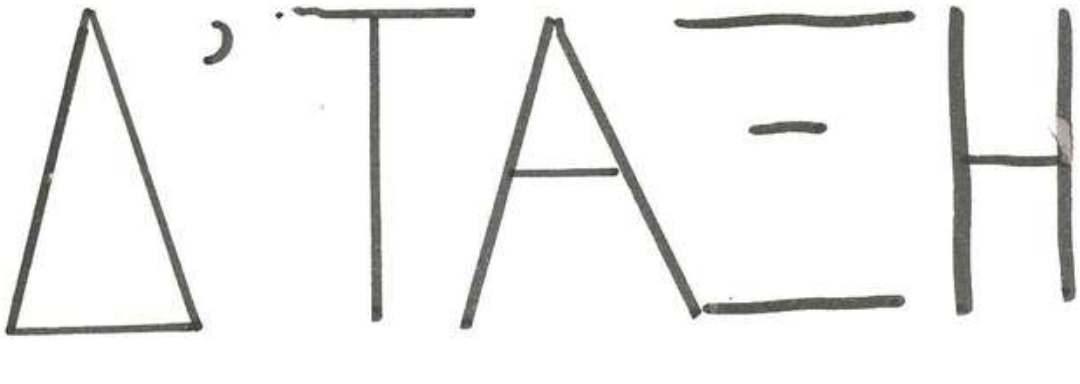
Νικηφόρος Βρεττάκος, Μάνα και Γιος

Στης ιστορίας το διάσελο όρθιος ο γιος πολέμαγε
κι η μάνα κράταε τα βουνά, όρθιος να στέκει ο γιος της,
μπρούντζος, χιόνι και σύννεφο. Κι αχολόγαγε η Πίνδος
σαν να' χε ο Διόνυσος γιορτή. Τα φαράγγια κατέβαζαν
τραγούδια κι αναπήδαγαν τα έλατα και χορεύαν
οι πέτρες. Κι όλα φώναζαν: "Ίτε παίδες Ελλήνων ..."
Φωτεινές σπάθες οι ψυχές σταύρωναν στον ορίζοντα,
ποτάμια πισωδρόμιζαν, τάφοι μετακινιόνταν.

Κι οι μάνες τα κοφτά γκρεμνά σαν Παναγιές τ' ανέβαιναν
Με τη ευκή στον ώμο τους κατά το γιο παγαίναν
και τις αεροτραμπάλιζε ο άνεμος φορτωμένες
κι έλυνε τα τσεμπέρια τους κι έπαιρνε τα μαλλιά τους
κι έδερνε τα φουστάνια τους και τις σπαθοκοπούσε,
μ' αυτές αντροπατάγανε, ψηλά, πέτρα την πέτρα,
κι ανηφορίζαν στη γραμμή, όσο που μες στα σύννεφα
χάνονταν ορθομέτωπες η μια πίσω απ' την άλλη

Άγγελος Γεωργόπουλος

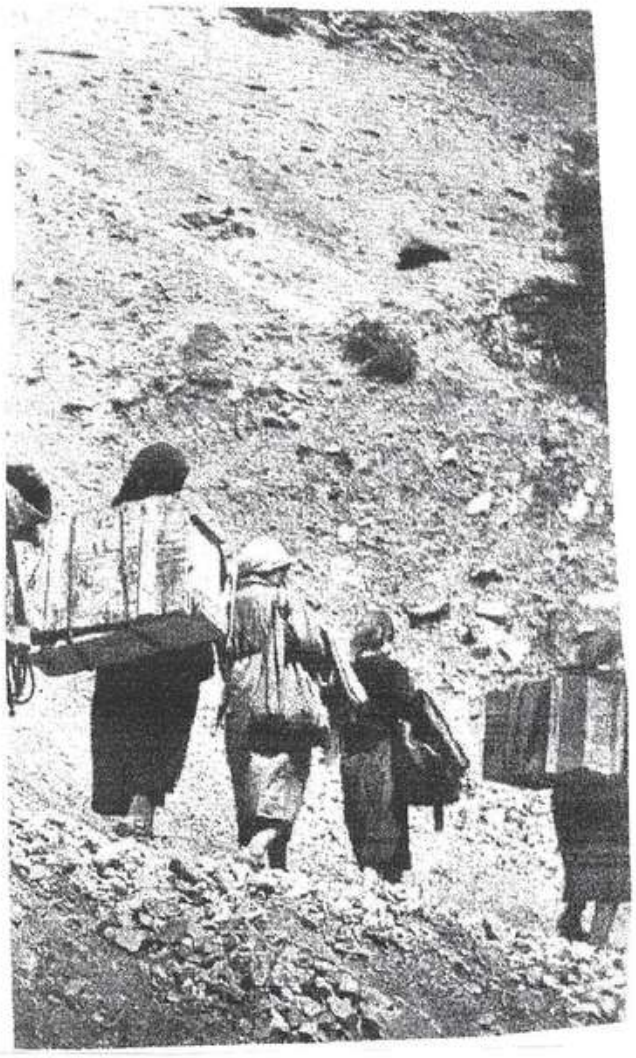

Δ' ΤΑΞΗ

28η

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ

Η Γυναίκα της Πίνδου
Ανεβαίνει το μονοπάτι
με το χιόνι ως το γόνατο,
κουβαλάει πολεμοφόδια
στο πέρασμα το άβατο.
Δεν είναι στρατιώτης, μα έχει
την καρδιά μιας λεονταρίνας,
είναι η μάνα, η αδερφή,
η αθάνατη κόρη της Αθήνας και της Ηπείρου!

ΜΑΡΙΑ ΖΑΧΑΡΑΚΗ

«Οι Ηρωίδες της Πίνδου»

Αυτό που μας κράτησε ζωντανούς ήταν οι γυναίκες της Ηπείρου. Δεν θα τις ξεχάσω ποτέ. Βλέπαμε στην καταχνιά, μέσα στα γκρεμνά και το χιόνι, αδύνατες γυναίκες, μαυροφορεμένες, φορτωμένες στην πλάτη τους και κάσες πυρομαχικών, κουβέρτες και ψωμί. Ανέβαιναν εκεί που ούτε τα μουλάρια δεν μπορούσαν να περάσουν. Μας έβλεπαν, μας αγκάλιαζαν σαν παιδιά τους και μας έλεγαν: «Κουράγιο, παλικάρια μου, η Παναγιά μαζί σας».

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ

Στα Βουνά της Αλβανιας
Μέσα στο κρύο, στο βοριά,
στα χιονισμένα τα βουνά,
παλεύουν τα παλικάρια μας
με θάρρος και με λεβεντιά.
Δεν τα τρομάζει ο εχθρός,
δεν τα λυγίζει η παγωνιά,
γιατί στην πλάτη τους κρατούν
την άγια αυτή Λευτεριά!

ΛΑΖΙΖ ΚΑΒΒΒΟΥΡΩΦ

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ 40"

Το «Όχι» των Βουνών
Στα χιονισμένα πέταλα των Αλβανικών βουνών,
στήσαν χορό οι αετοί, γιορτή των ουρανών.
Δεν ήταν μόνο η λευτεριά που φώναζε «παρών»,
μα της πατρίδας η καρδιά στον αντίλαλο των βράχων
Με μια ανάσα, μια φωνή, η νύχτα έγινε φως,
ο καθένας μες στο χαράκωμα αδελφός.
Το «Όχι» δεν ήταν λέξη απλή, ήταν βροντή και κρίμα
που στάθηκε περήφανο μπροστά στο μαύρο κύμα.
ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΣ

ΠΡΩΤΟΣΕΛΙΔΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ 1940-1941

ούς γνωρίζωμεν καλά! Είνε οι δειλοί δολοφόνοι της Τήνου

Ἀθύρματος

ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΙΣ ΤΑ ΟΠΛΑ!

ΗΡΧΙΣΑΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΙ ΕΧΘΡΟΠΡΑΞΙΑΙ

Το πρώτον ανακοινωθέν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐπιτελείου

Πρωΐνοί συναγερμοί εἰς τὰς Ἀθήνας

Ὁ Βασιλεύς εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης

Τὸ Ἔθνος σύσσωμον ἀντιμετωπίζει τὴν θρασύδειλον πρόκλησιν τῶν Ἰταλῶν

Η ΖΩΗ ΜΑΣ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος

Τὸ Διάγγελμα τοῦ Βασιλέως

Πῶς ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος

Τοῦ Ναυτικοῦ

Τὸ Διάγγελμα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

16. Αναχώρηση για το Μέτωπο Νοέμβριος 1940

